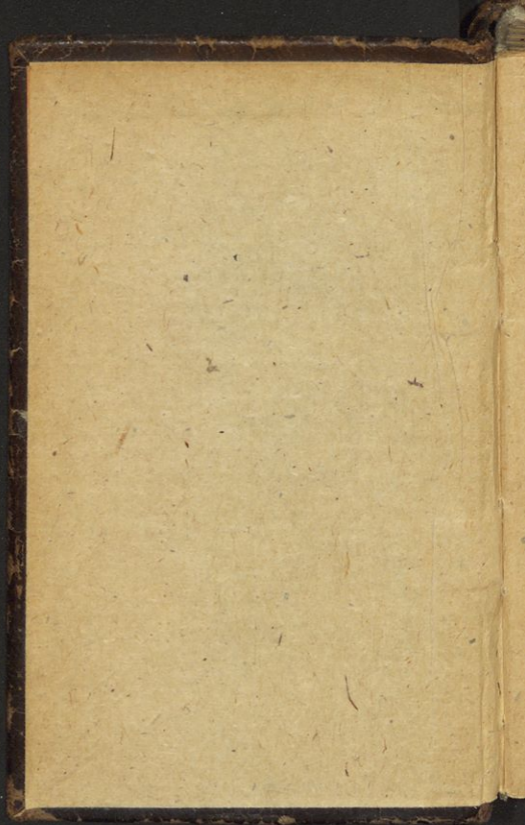

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110458

Tisak Benzigera i dr., Einsiedeln (Svicarska).

Lilja v božjem vertu.

Lilija v božjem vertu,

ali

deviški stan,

njegova lepota in pomočki ga ohraniti.

Po spisih

sv. M. Alfonza Ligvorskega,

s pristavkom navadnih molitev.

Na svetlo dala

L. Jeran in A. Zamejlc.

Z dovoljenjem visokočastitljivega ljubljanskega škofijstva.

Četertega pomnoženega natisa.

V LJUBLJANI, 1880.

Založil Matija Gerber. — Tiskal R. Milic.

Matej Cibasch

110458

Mehinje

us
Kamnich

110458

„Devica skerbi za to, kar je Gospodovega, da bi bila sveta na telesu in duhu“.

1. Kor. 7, 34.

„O kako je lep čisti rod, ki se v čednosti sveti! ker večen je njegov spomin; pri Bogu in pri ljudéh hvalo ima. Kadar je pričujoč, ga posnemajo; kadar pa zgine spred oči, po njem hrepenijo; on nosi ko premagalec večno krono, ker je prejel plačilo v boji za čistost“.

Bukve modr. 4, 1. 2.

Deviška čistost.

Vrednost in lepota deviške čistosti.

1. Duše, ktere se Jezusovi ljubezni posveté, in njemu lilijo neomadežane čistosti ohranijo, so Bogú tako ljubeznjive in prijetne, kakor angeljci nebeški. Oné bodo kakor angeljci Božji v nebesih. Tolika tedaj je cena deviške čistosti. Sv. Ambrož pravi od čistosti: „Kdor to čednost ohrani, je angelj; kdor jo zgubi, je hudoba“.

Kardinal Baronij piše, da je neka umirajoča devica, Georgija po imenu, vidila golobe okoli sé ferčati. Ko so devičje truplo v cerkev nesli, so se golobje na cerkveno streho usedli; usedli so se ravno ondi zgoraj, kjer je spodaj devičje telo ležalo, in so tako dolgo

ostali, da so telo v zemljo dejali. Te golobe so sodili, da so angeljci, ki so deviško truplo k pogrebu spremili.

Po pravici se torej *devišstvo angeljska čednost* imenuje; ker ta čednost, pravi sv. Ambrož, svojo podobo v nebesih ima, da ji nasledva, ondi gori, kjer prebiva ženin čistih duš.

2. Duša, ktera svoje devištvo Jezusu Kristusu posveti, se po pravici *Kristusova nevesta* imenuje. Torej piše sv. apostelj P a v e l svojim deviškim učencem: „*S Kristusom sem vas zaročil, da vas skazem kakor čisto devico*“. Nebeški Zveličar sam se devicam v priliki dá ženina imenovati: „*Šle so ženinu naproti; šle so ž njim k ženitovanju*“. Kadar govori nebeški Zveličar od družih ljudi, se jim da Učenika, Pastirja, Očeta imenovati; kadar pa od devic govori, hoče ženin imenovan biti. Zato se je derznil sv. Gregorij Nazijanški visoke besede spregovoriti: „*Čisto devištvo bo s Kristusom ženinom ozaljšano*“.

Jezus Kristus je deviško čednost ljudém posebej zaslužil; devištvo ima pri njem posebno vrednost. Torej je v

skrivnem razodenji pisano, da *device hodijo za Jagnjetom, kamor gre. Mati Božja* je nekdanj rekla neki duši, da Kristusova nevesta mora vse čednosti ljubiti, še naj bolj pa čistost, ker s čistostjo se enači svojemu nebeškemu ženinu. Sv. Anton Padovanski pa piše, da, akoravno so vse pravične duše, po besedah sv. Bernarda, Gospodove neveste, se vendar device na poseben način njegove neveste imenujejo. Torej je sv. Fulgencij imenoval Jezusa Kristusa ženina čistih duš.

3. Sv. Klara Montefalkonska je rekla, da ona svoje devištvó tolikanj ljubi in spoštuje, da bi rajši svoj živi dan terpela peklenške bolečine, kakor ta dragi zaklad zgubila. Sveti Neži se je sin rimskega poglavarja ženina ponujal; blaga in častitljiva devica je pa po vsi pravici odgovorila, da je že našla boljšega ženina. Tudi sv. Domitilo iz rodovine cesarja Domicijana, so žene pregovarjale, da naj kneza Avrelijana vzame, da ji to ne bo nič škodovalo, ker, dasiravno je on nevernik, ona lahko kristijana ostane. Devica pa je rekla:

„Povejte mi, ko bi devico kralj in kmet ob enem snubila, ktereга si bo za ženina zbrala? Ako bi se z Avrelijanom zaročila, bi mogla zaročilu s kraljem nebes in zemlje odreči; bi li to ne bilo nespa-metno? Povejte knezu Avrelijanu, da naj se ne trudi, in me ne iše v zakon“. Jezusu Kristusu, ki mu je bila svoje devištvo posvetila, zvesta ostati, se je dala živo rajši sežgati; in neusmiljeni Avrelijan ji je to smert res naklonil. Sveta Suzana je bila siljena, Maksimina vzeti, in bi bila cesarica. Ker je pa svoje devištvo rajši nebeškemu ženinu posvetila, je bila na cesarjevo povelje v smert obsojena. Tako se je veliko svetih devic kraljem in cesarjem odpovedalo, da so se z Jezusom zaročile. Zveličana Joana, portugalska kraljeva hči, ni hotla Ludovika XI., francoskega kralja, da je devištvo ohranila. Ravno iz tega namena je zveličana Neža odrekla Ferdinandu II., cesarju; Elizabeta, oger-ska kraljeva hči, ni hotla Henrika, avstrijanskega nadvojvoda. In tako bi se še dalo mnogo družih naštetih.

4. Devica, posebno če devištvo še

z obljubo zapečati, je z dušo in s telesom vsa Božja last. To je naznanil sv. Pavel, ker pravi: „Devica skerbi za to, kar je Gospodovega, da je na telesu in na duši sveta; ktera pa moža ima, skerbi za to, kar je svetovega, kako bi možu dopadla“. Apostelj pristavi: „To rečem k vašemu pridu — — opominjam vas k temu, kar je spodobno, in vas zmožne stori, k Bogu brez zadržka moliti“. Omoženim je veliko reči na poti, se posvetiti, in ti zadržki so toliko večji, kolikor višji je njih stan, kolikor obširniši so njih zadeve s svetom.

5. Ako želi zakonska v „svetosti“ živeti, se mora pomočkov poslužiti, ki so k temu potrebni. Mora svete zakramente pogosto prejemati, bogoljubne reči premišljovati, se znotranje in zunanje zatajevati, zaničevanje, poniževanje, uboštvo ljubiti; da ob kratkem rečem, z vso skerblijivostjo mora gledati, da spozná, kaj ji je storiti, da bo Bogu dopadla. Torej je potrebno, da si posvetnost, vso nečimurno čast in pohlepnost za časnim premoženjem iz glave izbija. Kako zelo pa omoženi časa, priložnosti in pomočkov

k temu primanjkuje! Kako težko ji je velikrat, se v duhu zbrati! Ktera ima moža, skerbi za to, kar je svetovega, pravi apostelj. Žena mora misliti, kako bo domače obravnovala, otroke redila, stregla možu, njegovi rodovini, staršem in bratom, ki so pogosto veliko nadležniši in čmerniši, kot mož sam. Torej mora njeno serce razdeljeno biti, kakor apostelj pravi, ker ona svojo ljubezen ima razdeljeno med možem, otroci in Bogom. Kako malo časa ima žena moliti, večkrat sv. rešnje Telo prejeti ker ji rado časa primanjkuje, hišo vredovati in preskerbeti! Mož hoče postrežen biti, zmirja in je nejevoljen, ako ni hipoma opravljeno, kakor on ukaže. Deržina velik nepokoj dela, vpije, se prepira, hoče večkrat imeti, kar ji ne gre. Otroci, ako so majhni, se jokajo, hočejo zdaj to, zdaj uno; ako so odrašeni, je še hujši; delajo skerb, žalost, silijo v slabe družine, pridejo bolezni in druge nevarnosti. Pri tolikem terpljenji, nepokoji, skerbéh se bo pač kdo v duhu zbral, zvesto molil! Še veliko teže je zavoljo preje-manja svetih zakramentov. Ali, Bog

hotel! da bi za žené ne bilo še drugih nevarnost, ki so veliko teže premagati, kot one, ki so bile zdaj popisane. Žene same naj bolj vedó, v koliki nevarnosti so, milost Božjo in dušo zgubiti.

6. Bogoljubne device se popolnoma Jezusu Kristusu izročijo, ga z vso ljubeznijo ljubijo, in tako živijo v stanu, ki je naj srečniši in naj bolj popolnoma. Niso v nevarnostih, katerih se zakonske ne morejo ogniti; niso navezane na otroke, ne na posvetne ljudi, ne na blago, ne na navadne nečimurnosti ženskega spola. Vsa njih skerb in trud gre na to, da bi Jezusu dopadle, ki so mu darovale dušo in teló. Odmaknjene posvetnemu hrupu in kriču imajo večji in lepši priložnost, nebeški kruh svetih angeljev vživati, moliti, svete bukve brati, na zveličanje svoje duše misliti, v duhu zbrane biti. Njih serce namreč ni zavezano, ker devica ima nepotrebni misel svobodno dušo pravi Teodoret. Zato deviška dušo le to misli, kako bi bila vedno in vselej v zaupni prijaznosti z Bogom. To je apostelj naznanil, pravi Ekumenij, ker je rekel, *da devica bodi*

sveta na telesu in na duši. Te besede imenovani pisavec tako razlaga: „Sveta na telesu zavoljo čistosti, sveta na duši zavoljo zaupnega tovarštva z Bogom“.

7. Device, ki vedno popolnosti išejo, so ljube neveste Jezusa Kristusa, ker po tem, ko so mu telo in dušo posvetile, v tem življenji nič drugega ne išejo, ko njemu dopasti. Sv. Janez je bil zavoljo tega *ljubljeni učenec Jezusa Kristusa*, ker je bil devica, to je, devišk. Torej cerkev poje od njega: „Devica (devišk) je bila od Gospoda izvoljena, in izmed družih naj bolj ljubljena“. *Deviški* se Gospodovi pervenci imenujejo: *ker device so. Le-ti hodijo za Jagnjetom, kamor gre; so zmed ljudi odkupljeni, da so pervenci Božji in Jagnjetovi.* Kaj pa se imenujejo pervenci? Kardinal Hugo to tako razlaga: „Kakor je nam zgodnje sadje ljubši, tako so posvečene device Bogu ljubši“.

8. Sveto pismo pravi v visoki pesmi, da se nebeški ženin *med lilijami pase.* Te lilije so deviške, ki svojo čistost neomadežano ohranijo, Božjo voljo dopolniti. *Učen pisavec* pravi od teh besed

sv. pisma: kakor se peklenski duh od nečistosti debelí, ravno tako se Jezus Kristus pa med *lilijami* čistosti pase. Sv. Beda terdi, da petje svetih devic je Božjemu Jagnjetu ljubeznjivši, kakor petje vsih drugih svetnikov. Zamore se pa še več reči, sme in more se reči: nobena hvala ni zadostna, vrednosti devištva dohvaliti. *Vse, kar se visoko spoštuje, se s čisto dušo ne da primeriti*, pravi modri. Torej kardinal Hugo okolišino v misel vzame, da od družih obljub se zamore rešiti, nikakor pa ne od obljube devištva, ker se nobena reč ne more najti, kar bi bilo visoki cení in vrednosti devištva enakomerno. To je že prečista Marija Devica na znanje dala, ko je rekla angelu: *Kako se bo to zgodilo, ker moža ne spoznam?* Je hotla na znanje dati s temi besedami, da je pripravljena, veliko rajši časti Božje Matere ne imeti, kot brez deviške časti biti.

9. Sv. Ciprijan pravi: „Deviška čistost je kraljica vsih čednost“. In sv. Efre m, ko od devištva govori, pravi: „Ako to ljubiš, te bo Bog v vsih rečéh osrečil in oblagodaril“. Deviški, ki lilijo

deviške čistosti nezvenjeno ohranijo, da bi Jezusu Kristusu dopadli, so po Njem blagoslovljeni v vsih rečéh. Sv. Bernardin Sienski pravi: „Devištvo dušo zmožno storí, nebeškega ženina gledati, v tem življenji skoz vero, v unem življenji skoz veličastvo“. In, o koliko neizrečeno čast pripravlja Jezus Kristus svojim nevestam v nebesih, ki so mu na tem svetu svoje devištvo posvetile! Svoji veliki služabnici Jo a n i O r z i n s k i je bil Bog častitljivi kraj pokazal, kateri je tistim odmenjen, ki svoje devištvo Jezusu Kristusu posvetijo. To viditi, je zavpila: „O kako ljube in prijetne so Bogu in Mariji device!“

Posebna krona časti in veselja je lorberjeva; in vsi sveti učeniki terdijo, da bodo device v nebesih z lorberjevim vencem kronane. Za to je v skrivnem razodenji rečeno od deviških: „*Nikdo ni mogel te pesmi peti, kakor unih sto štiri in štirideset tisoč, kateri so odkupljeni od zemlje*“. Sv. Avguštín razlaga te besede in pravi: „Veselje, katero Jezus Kristus deviškim da, ne bo drugim svetnikom v delež, ki niso bili deviški“.

10. Če pa devica želi biti sveta in prava nevesta Jezusa Kristusa, ni zadosti, da je devica; ona mora biti tudi modra devica, in obilno olja imeti v svetilnici svojega serca, da olje neprenehoma gori v ljubezni do njenega ženina. Nespametne device so bile tudi device; ker se pa niso z oljem preskerbele, jih je Božji ženin zavernil, ko so hotle iti na svatovščino. Naravnost jim je rekel: „*Ne poznam vas*“. Devica tedaj, ki želi biti prava Zveličarjeva nevesta, ne sme na tem svetu druge skerblijivosti, družih misel imeti, kakor Jezusa Kristusa ljubiti in Njemu samemu dopasti. Sv. Bernard pravi, da Bog hoče, da se ga moramo kakor Gospoda bati, kakor Očeta ga spoštovati, kakor ženina ga ljubiti.

Pomočki, deviško čistost ohraniti.

M o l i t e v.

Pervi pomoček je molitev s premišljanjem. Le-tá je zveličavno ognjiše, na katerem se duša od ljubezni Božje

vname. „V mojem preišljevanji se je ogenj vnel“, pravi psalmopevec. — V skušnjavah zoper čistost se mora urno z molitvijo k Bogu pribežati, in njega pomoči prositi. Častita sestra Cecilija Kastelinka je velikrat rekla: „Brez molitve ni mogoče čistosti ohraniti“. Ravno to že Salomon priterdi: „Ker sim vedel, da ne morem zderžen biti, ako mi ni od Boga dano — sem pristopil k Gospodu“.

Sveto obhajilo.

Drugi pomoček je sveto obhajilo. Sv. Bonaventura Serafinski pravi: „Ta pomoček je hišica, v katero nebeški kralj svoje neveste pelje, sveto ljubezen vravnati v njih sercih, da bližnjega kakor sebe in Boga čez vse ljubijo“.

Zatajevanje.

Tretji pomoček je zatajevanje. *Kakor lilija med ternjem, je moja preljubeznjiva med hčerami*, se bere v visoki pesmi. Kakor se lilija med ternjem ohrani, tako

devica svojega devištva ne bo ohranila, razun le z zatajevanjem. To je rekla tudi sv. Marija Magdalena Paciška: „Čistost med ternjem cvetè“. Kar nemogoče je, da bi devica Jezusu zvesta ostala, ki svojih počutkov ne berzdá, se zdaj v jedljivost podá, zdaj oči vsekod obrača, zdaj vsakoršnih novic in burk posluša, — kar nemogoče je, da bi devica v sredi posvetnega razveseljevanja Jezusu Kristusu zvesta ostala. Le med ternjem zatajevanja se zamore ohraniti.

Sv. Bazilij tako govori od devic: „Ne spodobi se, da bi device s katerim delom svojega telesa prešestvale, ne z jezikom, ne z ušesi, ne z očmi, ne z dotikanjem, še veliko manj s srcem“. Da se devica čista ohrani, mora njen jezik pošten biti; mora v besedah na vso moč previdna biti, in se pogovorov z možkimi ogibati, kolikor je le mogoče. Pošten bodi njen sluh, da pred vsim prederznim posvetnim govorjenjem beži kakor pred smertjo. Poštene naj bodo njene oči, da jih nikoli ne vpira ljudem v obličje; poštene njene roke, da je v

ti reči vsa previdna in sramožljiva do drugih in do sebe. Pošteno bodi njeno serce, da si prizadeva, vsim nesnažnim mislim zoperstati, ter berž, ko se jih zavé, nebeškega Zveličarja in njegovo deviško Mater v pomoč pokliče. Da zvesta in brez madeža ostane, je potreba, si v jedi pritergovati, s postom in z drugimi pokorili telo mertviti. Ako tega ne more zavoljo bolehnosti, naj težave, zaničevanje poterpežljivo prenaša. *Neveste Jagnjetove hodijo za Njim, kamor koli gre.* Nebeški Zveličar ni hodil po poti veselja, ampak po poti terpljenja, bolečin in zaničevanja. Torej so svete device terpljenje in zaničevanje vselej toliko ljubile, da so radovoljno in z velikim veseljem vsak terpež in smert terpele.

Samotnost.

Četerti pomoček, deviško čistost ohraniti, je *samotnost*. Nebeški ženin pravi: *da so lica njegove neveste lepe, kakor gerličine.* Gerlica beži od družine drugih ptic in samoto ljubi. Devica bo lepa, pred obličjem Jezusa Kristusa, ako je

samotna, in se pred ljudskimi očmi skriva, kolikor le more. Sv. Marija Magdalena Paciška je velikrat rekla: „Čistost je cvetlica, ki le v zaklenjenih vertih med ternjem raste“.

Devica se mora svojih počutkov skerbno varovati, brez potrebnosti ne med ljudi zahajati. Sv. Jeronim pravi: „Božji ženin je ljubosumen, in ne terpi, da bi obličje njegove neveste drugi gledali“. Torej mu je zelo zoperno, ako njegova nevesta iše, obzijana biti in v tovaršije zahajati. Pobožne device naj se skrivajo pred svetom, in kadar morajo med ljudi iti, naj gledajo biti bolj reznè in nedopadljive, pa ne v prijetni in mikavni podobi. Boland piše, da se je sveta devica Anderenizina bala ljudem dopasti; torej je v molitvi Boga prosila, naj bi dal, da bi v obličje odurna (ali zamerzna) bila. Uslišana je bila; po molitvi so se je gobe prijele, in slehernemu se je gnjusila in studila.

Jakop Vitrijaški pripoveduje od sv. Evfemije; ko je bila od nekoga pregrešno ljubljena, si je z nožem nos in ustnice odrezala, rekoč: Nečimurna

lepota, v prihodnje ne boš priložnost greha! — Nekaj enacega pripoveduje sv. Anton, in kardinal Baronij poterdi, od svete Ebe, opatinje Korliganskega samostana v Šotiji. Ko se je bala, da bodo divji sovražniki privreli, si je z nožem nos in zgornjo ustnico do zob odrezala; ravno tako so storile po njenem zgledu vse druge nune, njih trideset števila. Ko so divjaki v samostan prišli in vidili tako nespodobno ranjene, so iz jeze poslopje zažgali, in so vse zgorele. Sv. cerkev pa je te vse svetim mučenicam prištela. Tako samega sebe poškodovati, se vé, da človek ne sme; une svete device so to iz nagiba sv. Duha storile, da so deviško čistost obvarovale. Iz tega se vidi, koliko so zamogle device storiti, ktere so ljubile svojega nebeškega ženina, da so človeški hudobiji odšle. Torej se mora devica, kolikor je moč, ljudem pred oč varovati. Devica, ki se z Jezusom Kristusom zaročí, se odpové svetu in vsim njegovim slepotijam. To je zaveza, ki jo z nebeškim ženinom stori, in to zavezo moraš spolniti, o nevesta Jezusova!

Grešne priloznosti se varovati.

Ako zelite ciste ostati, kakor mora biti nevesta Jezusa Kristusa, varujte se priloznosti greha. Skerbite, nevedne biti v vsih recéh, ki so cistosti nasproti. Varujte se bukev in spisov, kateri bi bili škodljivi vašemu sercu. Ako slišite govorjenje, ki se ne spodobi, bežite; ali skušajte govorjenje na kaj drugega zaverniti, kar je pošteno. Varujtê se malih reči, da v hujši ne zabredete. Nekatere reči so majhne viditi, kakor: en pogled, prijazna beseda, mali dar; pa iz njih se utegne iskra uterniti, in iz iskre pekel, v katerem bote gorele. Ne zaupajte prederzno nase, temuč varujte se vsake nevarnosti. Svetniki so se po samotah skrivali, cistost ohraniti, in vé bi se v priloznosti nastavljale? Ne govorite z drugim spolom od posvetnih nečimurnost, ne norčujte se ž njim! Nikoli se ne smejajte besedam, pred kterimi vas mora rudečica spreleteti! Bežite, bežite pred hudim, in bodite odkritoserčne do spovednikov. Razodinite jim svoje skušnjave in vse nevarnosti,

k katerim priložnost daste, in prosite za svèt, kako bi se iz njih rešile.

Nebeški ženin ima veselje ob dnevu, ko se z devico zaroči. To je v visoki pesmi naznanjeno: *Izidite, Sionove hčere, in glejte kralja Salomona v njegovi kroni, s katero ga je kronala njegova mati v dan njegovega zaročenja, in v dan, ko se je njegovo serce veselilo.* To je umeti od devic, ktere so se popolnoma podale v ljubezen svojega Božjega ženina in se tako na svatovšino pripravljajo. Ta nebeški ženin hoče, da naj se zavoljo tega ž njim vse nebesa veselijo: *Veselimo in radujmo se, in dajajmo Mu češenje; ker Jagnjetova svatovšina je prišla, in Njegova nevesta se je pripravila.* Nevestna lepotija, ki Jezus hoče, da naj se njegove neveste ž njo ozaljšajo, ni nobena druga, kakor čednost, zlasti *ljubezen in čistost.* *Zlate verižice (ali ketnice) ti bomo na vrat naredili, ki so s srebrom prevlečene mnogoterno; se bere v visoki pesmi.* Zlate verižice, ki so s srebrom preprežene, pomenijo ljubezen in čistost. To so drage oblačila in dragi kamni, s katerimi Gospod svoje neveste

zaljša, kakor pravi sv. Neža: „Na desno roko in na vrat mi je drazih kamnov obesil. Gospod me je oblekel s plajšem iz zlata tkanim, in me je z neprecenljivimi navratnicami ozaljšal“.

Le samega Boga iskati.

Sv. Bernard piše nevestam Kristusovim: „Nevesta Jezusova! ne misli več na-se, ne na svet: nisi več svoja, nisi svetova; Božja si, ker si se Bogu darovala. Vse pozabi, in ohrani se le samemu tistemu ženinu, kterega si izvolila. Boga si izvolila, Bog je tebe pred toliko družimi sebi nevesto izvolil. Torej — piše dalje sv. Bernard — stavi vse svoje upanje, vso svojo ljubezen v Jezusa, ki je tvoj ženin, ki te je od vekomaj ljubil, in te iz neskončne dobrote toliko ljubeznjivo k svoji ljubezni spravil.

Zato tedaj, o nevesta Jezusova! ako svet hoče od tebe ljubezen imeti, odgovori mu, kakor sveta Neža: Proč, proč, ti smertni okostnjak! Ti hočeš ljubezen od mene; jaz pa ne morem

nikogar ljubiti, kakor le Boga samega, kateri me je popred ljubil“. To je sveta ponaša, pravi sv. Jeronim, katero naj nevesta Jezusa Kristusa v svojem sercu ima. On pravi: „Védi, da ti si boljši od sveta, in reci: našla sem ga, kterega je iskala moja duša, deržala ga bom in ne spustila“. Posvetne neveste si v čast štejejo, ako se z imenitnim in bogatim gospodom zaročé; ti se pa pohvali, da imaš boljši srečo, ker si nevesta kralja nebes in zemlje. Razveseli se in reci: našla sem Ga, kterega moja duša ljubi, z ljubeznijo Ga bom objela, nikoli Ga ne bom izpustila, ker ljubezen je vez, ktera dušo z Bogom zveže in zedini.

Zares, devičja sreča je velika sreča! Lahko se ona hvali in reče: Moj ženin je, kteremu nebeški duhovi hrepenijo streči! Moj stvarnik se je z menoj zaročil, in ker je On kralj in gospod vseh stvari, mi je boljši kot kraljevo krono dal. Varuj pa te krone, o devica, dokler na zemlji strohljivo oblačilo smerti nosiš; iz lastnega zadolženja bi jo zamogla zgubiti. Varuj, da ti je kdo ne

poropa! Pusti stvari iz glave, in zmiraj bolj se s svojim nebeškim ženinom zedini z ljubeznijo in z molitvijo. Prosi ga, da naj ne pripusti, da bi se kdaj ločila od njega. In kadar se stvari lotijo, tvoje serce posesti, in nebeškega ženina hočejo iz njega izgnati, zaupaj v pomoč Božjo in reci z aposteljnomo: „Kdo me bo ločil od ljubezni Kristusove? Ne smert ne življenje, ne globokost ne visočina, ne sedanje ne prihodnje, ne druga stvar me ne bo ločila od ljubezni Božje“.

Kako naj bogoljubna devica vsa[™] Božja bo.

Naše serce je tako, da brez ljubezni ne more živeti; ali Boga ljubi, ali pa stvari; ako stvari ne ljubi, svesto Boga ljubi. Torej nas sv. Duh opominja, skerbeti, da svoje serce čisto ohranimo vsih nagnjenj, ktere niso v Boga obrnjene. Dokler bo serce Boga ljubilo, bo življenje imelo, berž pa, ko svojo ljubezen k stvarem obrne, bo smert našlo. Kakošno smert? Dušno smert. Vse, kar

ni Božje, mora duša iz serca odganjati, da bo sveto živela.

Če je kdo k očetom v pušavo prišel, ter želel pri njih sprejet biti, so ga poprašali: Si prinesel pa prazno serce seboj, da ga bo zamogel sv. Duh napolniti? Pravo je bilo to vprašanje; ker serce, v katerem zemlja živi, se ne more z Božjo ljubeznijo napolniti. Kdor posodo polno peska k studencu prinese, je ne bo mogel napolniti, naj se še toliko trudi in prizadeva; ker pesek mora poprej iz nje izpraviti. O dobrotljivi Bog! kako da toliko ljudi moli, hodi k svetemu obhajilu, in vendar se ljubezen Božja v njih kaj ne zvikša? Za to, ker pridejo s srcem, ki je polno zemlje, to je: polno nagnjenja k samolastni precenitvi, nečimurnosti, svojeglavnosti, k sorodovini ali drugim rečem. Dokler zemlje iz serca ne odpravijo, ljubezen Božja vanj ne more. Pokažite mi dušo, ki nič posvetnega ne ljubi, obljubim, da je polna ljubezni Božje. Zavoljo tega bi mogli prav velikokrat prositi, kakor David: „Čisto serce stvari v meni, o Bog!“ Gospod! daj

mi čisto serce, da bo brez nagnjenj, ktere za tabo ne teže.

„Gorjé mu!“ kliče sv. Avguštín, „kdor iz serca, ki je le eno, dvoje naredi, ga razdeli, da bi en del dal satanu! Ker po pravici se Bog nad tistim serdi, kdor ž njim, kakor s svojim sovražnikom dela; za to bo On iz njegovega serca bežal, in vse njegovo posestvo pustil satanu“. Sv. Avguštín sklène in pravi: K manjšemu, Božja last duša ne more biti, ktera zunaj Boga kaj ljubi; bolj ko take reči ljubi, manj bo Boga ljubila.

Dokler je sv. Terezija neko malo neredno, vendar vso spodobno naklonljivost do nekoga iz svoje rodovine v sercu imela, ni bila še prav Božja. Ko se je pa od vse ljubezni in nagnjenja do stvari odtergala, in celo svoje serce k ljubezni Božji obernila, je zaslužila od Gospoda ljubeznjive besede slišati: „Terezija! zdaj si vsa moja, in jaz sem ves tvoj!“

Bog hoče iz celega serca ljubljen biti. Slehernemu on zapoved oznanuje: *Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega serca!* In to ljubezen, o keršanska duša!

Jezus, tvoj ženin, popolnoma zasluži. Kako bi je ne zaslužil, ki je na sramotnem lesu sv. križa svoje življenje dal, ki se ti je tolikokrat daroval v naj svetejšem zakramentu! „Pomni“, pravi sv. Krizostom, „da se ti je vsega dal, in si ni nič prihranil!“ To je sv. Bernarda naj bolj vžgalo, Boga ljubiti. On pravi: „Moj Bog se mi je vsega dal, in je iznemogel iz ljubezni do mene; tedaj se spodobi, da tudi jaz ves iz ljubezni do njega omagujem“.

Nevesta Jezusa Kristusa ne sme druge pesmi peti, kakor novo pesem, ki pravi venčani pevec od nje: *Pojte Gospodu novo pesem!* Sv. Avguštin pravi: „Kaj pomeni nova pesem družega kot novo ljubezen?“ Stare pesmi so ljubezen do stvari in do samih sebe, ktero od svojega rojstva seboj nosimo zavoljo nagnjenja k hudemu, ktero nam je storil izvirni greh. Tega nas sv. Duh prepriča, rekoč: *Serce in misli so od mladosti k hudemu nagnjene.* Temu nasproti je pa nova pesem ljubezen tistega serca, ktero se popolnoma Bogu daruje. Torej sv. Avguštin dalje govori: „Glas

našega serca, s katerim Boga hvalimo, mora biti gorečnost svete ljubezni, da ga ljubimo, ker zasluži ljubljen biti, in vse veržemo iz svojega serca, kar ni Bog“. Jezus, naš križani ženin, hoče, da naj bodo njegove neveste vsim rečem tega sveta križane; in če jim svet svoje lepotije in nasladnosti pred oči stavi, morajo s sv. Pavlinom glas povzdigniti in reči: „Vživajte, bogatini! svoje bogastva; vi, kralji! svoje kraljestva; naše kraljestvo in naša slava je Jezus Kristus sam, ktereга ljubiti več nese, kot posestvo in oblast vse zemlje“. Nevesta Jezusa Kristusa naj ne želi družega, kot ljubezen; naj ne živi od družega, kot od ljubezni; naj ne išče družega, kot v ljubezni rasti. Blagor keršanski duši, ktera zamore z resnico reči, kar je sv. Frančišek Asizijan rekel: „Moj Bog in moje vse!“ — Moj Bog! s toliko ljubeznjivostjo si me obdal, bom kaj li za posvetnim hrepenela, ko sem tebe našla, kateri si vsa dobrota? Moj Bog in moje vse! Častí, bogastva, veselja tega sveta, poslušajte! On je moja čast, moje bogastvo, moje veselje,

moje vse! *Kaj sem želela v nebesih, kaj na zemlji zunaj tebe? O Bog mojega serca, moj Bog in moj delež vekomaj!* — *Našla sem ga, kterega moja duša ljubi; deržim ga in ga ne spustim več od sebe.* Res, našla sem ga, ki ga ljubi moja duša; njega, kateri sam me zamore nasititi. Ves svet s svojimi sladnostmi in veseljnostmi, pekel z vso svojo močjo me ne bo od tebe ločil. Nikoli, nikoli te ne spustim od sebe, Jezus, ženin moj! Z ljubeznijo te bom deržala, nikoli te ne bom spustila; vsa sklenjena s teboj hočem živeti in umreti.

Popolnost in pravi mir vesti doseči, je potrebno, svetu in samemu sebi odmreti. *Blagor mertvim, kateri v Gospodu umerjo!* se bere v skrivnem razodenji. Brez bolečine se pa umreti ne more; da tedaj svetu odmerješ, je potreba terpljenja in serčnosti. Nebeško kraljestvo v svetem pismu je primerjeno zdaj zakladu, ki ga doseči, se mora vse prodati; zdaj mestu, ki si moramo silo storiti, vanj priti, ker so ozke vrata; zdaj kraljevi hiši, za katero morajo kamni z dletom obdelani biti, (in ti kamni so

naše duše); zdaj gostém, ki se ne more na nje, ako terga tega sveta ne zapustiš; zdaj stavi, ki se mora do konca teči, da se dobi; zdaj kroni, ki jo doseči, se mora vojskovati in premagati; ob kratkem: da svetu odmerjemo, moramo narediti, da samolastna ljubezen v nas umerje.

Sv. Avguštín pravi: „Bolj če se lastna ljubezen manjša, bolj Božja ljubezen raste; smert lastne ljubezni je popolnost ljubezni Božje“. Ljubezen Božja se meri potem, kako je močna. „Goreča ljubezen“, pravi sv. Avguštín, „vse premaga, če je še tako težko“. In na drugem kraji: „Bogoljubna duša, ako za Boga terpi, ali terpljenja ne občuti, ali pa, če ga občuti, ga rada ima“. Ravno ta veliki in modri učenik piše, da mu je popolnoma ljubeznjivo in prijetno, ker se je posvetnega veselja rešil; poprej se je bal ga zapustiti; zdaj mu veselje dela, da ga je zapustil. Duši, ki je vso ljubezen Bogu dala, se vse lahko zdi: uboštvo, pokoršina, zatajevanje, in tako dalje; ktera pa s samim Bogom še ni zadovoljna, se ji vse težko zdi.

Kar koli dobrega storimo, res je, da vse od Boga pride; še imena Jezusa ne moremo izreči brez Božje milosti; uči sv. apostelj Pavel. Ali Bog hoče, da tudi mi dopolnimo, kar je našega, ter z Božjo milostjo vred delamo za svoje zveličanje. Veliko duš bi bilo rado svetih; pa le tako, da bi Bog sam vse storil, in jih posvetil brez njih truda in težav. To pa ne more biti; Božja postava se imenuje jarm, ktereга dva nosita. To nam naznanuje, da nam Bog res pomaga, da moramo pa tudi sami sebi pomagati, potem bomo zveličani. Velikokrat si moramo prav močno silo storiti, ta jarm nositi in si nebesa zaslužiti; *ker silo terpi nebeško kraljestvo, in le silni ga na sé potegnejo*, pravi naš Gospod.

Devica! ker te je Kristus sebi nevesto izvolil, bodi stanovitna, in ne daj, da bi ti tvoji sovražniki kraljičjo krono vzeli, ktero ti je kralj večne časti v nebesih pripravil; temuč podvizaj se, njemu podobna biti, ker *vsi izvoljeni morajo njemu podobni biti*, uči skrivno razodenje. On pred nami gre s ternjem

kronan, s težkim križem obložen, zasmehevan, po vsem životu z ranami obdan, in vabi vse, kateri ga želé nasledovati, da naj zatajajo sami sebe, rekoč: *Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe.* On je za te umerl, ker te ljubi; tudi ti ga moraš ljubiti in sama sebi odmreti, kakor sv. Frančišek pravi: „O moj dobrotljivi Jezus! spodobi se, da iz ljubezni do tvoje ljubezni umerjem, ker si ti iz ljubezni do mene umerl“. O res, spodobno je, da sebi odmerješ, in tistemu Bogu živiš, ki je za te umerl, pravi sv. apostelj Pavel. Da si sama preslaba, to dopolniti, je res; Božja moč pa ti bo pomagala; zapaj v dobroto svojega ženina v nebesih. Ako te pa hudobni duh straši, nezaupno dela in šepeta, rekoč: Kako boš zamogla v zatajevanji preživeti? kako se boš vsim nasladnostim in nečimurnostim odpovedala? odgovori mu z besedami sv. Pavla: *Vse premorem v tem, kateri me močno dela; sama iz sebe ne morem nič; Bog pa mi bo moč dal storiti, kar od mene hoče, ker on me je sebi nevesto izvolil, in me poklical, da Njega*

in le Njega ljubim. Keršanska duša! veš, da moraš serčno in zaupno prositi, in dal ti bo Bog, kar sama ne premoreš. Obljubil je, vse dati, kar se od njega zaupno prosi: *Vam povem: vse, kar koli v molitvi prosite, vervajte, da bote prejeli, in se vam bo zgodilo*, pravi Jezus sam.

Da bo človek zares v dobrem močnejši prihajal, ter se zoril za večno življenje, kakor sadje proti jeseni na košatem drevju, se mora z vso serčnostjo potrebnih pomočkov posluževati. K temu se ne tirjajo čeznavadne in posebne dela, ktere nad človeško moč segajo: dosti je, da vsakdanje pobožnosti pridno in z zbranim duhom opravljáš, in v keršanskih čednostih živiš.

Naj imenitniši pomočki k temu so:

1. Imej žive želje svetost doseči.
2. Serčno zaupaj v Jezusa Kristusa in njegovo deviško Mater.

3. Varuj se vsacega greha, vsacega radovoljnega pregreška, vsake nepopolnosti. Ako te pregrešek prehití, se ne podajaj v maloserčnost; temuč obžaluj ga, in hodi dalje po poti čednosti.

4. Ustavljaj se vsemu nagnjenju k stvarém, zatiraj svojo lastno voljo in povzdigovanje ali veljavo samega sebe.

5. Božjih in cerkvenih zapoved se zvesto derži.

6. Opravljaj popolnoma vsakdanje duhovne opravila, kolikor je moč.

7. Skerbi, da z dovoljenjem spovednikovim pogosto presveto rešnje Telo prejmeš. Premišluj večkrat to veliko dobroto in druge skrivnosti svete vere.

8. Stori, kar spoznaš, da je memo družega Bogu ljubši, in tvoji lastni volji bolj nasprotno.

9. Vse težave, ki se ti primerijo, iz Božje roke radovoljno sprejmi.

10. Ljubi jih in dobro jim stori, kateri te preganjajo.

11. Pri vsakem govorjenji škusi kaj za Božjo čast, za svoje ali za družih zveličanje obrniti. Če se kaj v govorjenji zarečeš, da bi utegnilo komu škodovati, daruj Jezusu, da naj popravi, kar sama popraviti ne moreš.

12. Obrni vse v Božjo čast; vse dejanje in nehanje Bogu daruj ter z Jezusovim zasluženjem skleni.

13. Tudi samo sebe za vselej Bogu daruj, in to misel večkrat obnovi; prosi, da naj on vselej po svoji dopadljivosti s teboj ravná.

14. Pri vsem svojem dejanji in nehanji iši Boga, in ne same sebe.

15. Velikokrat moli, še večkrat premišljuj: roke pri delu, serce pri Bogu. Zaupljivo se priporočuj Jezusu Kristusu in njegovi deviški Materi.

M o l i t e v.

Moj Bog, moja neskončna ljubezen! ki si neskončne ljubezni vreden; kdaj te bom ljubila, kakor si ti mene ljubil? Ti si nisi nič prihranil, kri si prelil, življenje dal, da bi te ljubila; kako bi smela jaz kaj tebi utergovati? Odpusti mi, moj Jezus, da sem nehvaležna bila, in velikrat bolj po svojem lastnem nag-njenji, kakor po tvoji ljubezni hrepenela. Oh, moj Gospod in moj ženin! bolj in bolj mi razodeni svojo veliko in prečudno ljubeznjivost, da te bom neprenehoma ljubila, in nič družega ne želela, kakor le tebe ljubiti. *Govori, o Gospod! tvoja*

služabnica te posluša. Govori, povej mi, kaj želiš od mene? V vsem ti bom pokorna; tvoji ljubezni, tvojemu usmiljenju se prihodnjič ne bom stavila. Vsega si se meni dal, tudi jaz se tebi popolnoma izročim. Usmiljeno me sprejmi; o, nikar me ne zaverzi! Ljubim te, o neizrečeno ljubeznjivi Zveličar! Ljubim te, moja naj večji dobrota! In ker si obljubil dati, kar koli boš prošeno, te prosim s sv. Ignacijem: „Daj mi ljubezen, daj mi gnado, in obilno bom bogata!“ daj mi, da te bom ljubila; daj mi, da bom ljubljena od tebe; nič drugzega nočem, nič drugzega te ne prosim. — Marija! ki si bila vselej Božja, zavoljo tiste ljubezni, s katero je tvoj Sin in Gospod tebe ljubil, mi pridobi gnado, odsihmal nič ne ljubiti, kakor Boga, Boga le samega. Amen.

Zakrament svete pokore.

Pogostna spoved ne zbrisuje samo dušnih madežev, ampak duša tudi moč dobi, da se ložej poprejšnjih grehov varuje. Angeljski učenik, sv. Tomaž,

uči, da moč pokore ne zatre samo storjenih grehov, temuč stori tudi, da grehi vnovič ne poganjajo. Sv. Bernard pripoveduje v popisovanji življenja sv. Malahija od neke žene, ki je bila tolike nepoterpežljivosti in nagle jeze, da je bila vsim neprenašljiva. Tega se pa ni nobenkrat pri spovedi obtožila; torej jo sv. Malahija pogovori, da je vse to v dobri spovedi popolnoma in čisto popravila. Sv. Bernard pristavi, da je ta žena po spovedi bila tako poterpežljiva in pohlevna, kakor da bi ne znala zameriti, naj bi bila še toliko razžaljena ali zaničevana. Zato je imelo več svetnikov in svetnic navado, se vsak dan spovedati, kakor sv. Katarina Sienska, sv. Brigita, sv. Koleta, sv. Karol Boromej, sv. Ignacij Lojoljan in veliko družih.

Takim, ki pogosto k spovedi hodijo, ni potreba se s *spraševanjem vesti* posebno truditi, ker imajo občutljivo vest, in jim hitro v misel pride, kar je kaj večjega. Velicih grehov taki sploh nimajo; odpustljivih pa se je dobro tistih bolj posebej spovedovati, kateri človeka

v popolnosti bolj zaderžujejo. Ko bi se pa kdo nič posebnega ne vedel spovedati, bi se mogel kacega greha od poprej obtožiti, da mu spovednik ima na kaj odvezo dati.

K dobri spovedi je potrebno *obžalovanje* grehov; brez obžalovanja ni odpuščenja. Ne naj daljši, ampak naj bolj skesane spovedi so naj boljši. Vendar si pa morajo taki, ki pogosto k spovedi hodijo, in tudi male grehe sovražijo, dvome zavoljo pravega obžalovanja iz glave izbijati. Marsikteri so v strahu, ker žalosti nad grehi ne občutijo; pri vsaki spovedi bi radi solze prelivali; ker se pa to vendar pri vsi sili in vsem trudu ne zgodi, so zavoljo svojih spoved vedno nepokojni, če so jih prav opravili, ali ne. Mora pa človek prepričan biti, da prava žalost nad grehi ni v tem, da bi jo občutil, ampak v tem, da jo res želi imeti. Vse zasluženje čednosti je v volji. Ravno to tudi sv. Tomaž uči, ko od kesanja govori, rekoč: „V obžalovanji je dvojna bolečina: ena v volji, ktera je bistno obžalovanje samo, ki ni družega kot studenje storjenih grehov;

in druga, katero obžalovanje zbudi, je v (žalostnem) občutilu“. Angeljski učenik tedaj pravi, da bistno k spovedi potrebno obžalovanje je merzenje ali sovraženje storjenih grehov, katero ni toliko v občutenji, kolikor v volji. Če je tedaj v volji zares stud storjenih grehov, je dobra spoved.

K dobri spovedi je treba tudi dobrega sklepa se poboljšati. *Sklep* se poboljšati mora biti *terden*. Marsikteri pravijo: Se bom tega ali tega greha varoval, če bom mogel; ne bom več Boga žalil, če bo moč. O! to: če bom mogel, če bo moč, že kaže, da sklep ni terden. Da bo terden, se mora reči: Ne bom več storil tega ali tega greha z Božjo pomočjo; z Božjo milostjo ne bom več Boga radovoljno ali vedoma žalil. Sklep mora biti zlasti tudi *dejansk* ali delaven, to je, mora spokornika nagniti, se pomočkov res poslužiti, ki so potrebni, da se bo spovedanih grehov zanaprej varoval, posebno pa, da se bo varoval bližnje priložnosti greha. Bližnja priložnost je tista, v kateri je človek sam že večkrat v smertni greh padel, ali

pa drugim vzrok k grehu bil. Pri tem takem ni nikakor zadosti sklep, se le greha varovati, ampak priložnost greha se mora odpraviti; ako pa kdo prederzno v nji ostane, bodo vse spovedi nevredne, če je tudi tisočkrat odvezan bil. Ker ravno to, da človek bližnje priložnosti greha, ko bi zamogel, odpraviti noče, je velik greh, in tisti stori nov smertni greh in Božji rop, kateri zadobi odvezo brez sklepa se bližnje priložnosti varovati.

Nekoliko od sv. obhajila.

Naj svetejši zakrament sv. rešnjega Telesa je, po besedah Tridentinskega zbora, okovarilo, s katerim se vsakdanjih slabost očišujemo, in smertnih grehov obvarujemo. Kakor studenčnica gasi ta zakrament ogenj hudega poželenja, ki nas podžiga. Kogar tedaj poželenje vžiga, naj prejme sveto rešnje Telo, in bo skorej vidil, kako bo poželenje zaterto ali pa saj oslABLJENO. Sv. Bernard pravi: Če ne občutite več tako pogostnih in tako močnih nagonov jeze, nevošljivosti ali nečistosti, zahvalite se za to

naj svetejšemu zakramentu, kateri to zveličavno ozdravljenje doprinaša. Pa sv. Tomaž pravi, da nam sv. obhajilo tudi moč daje, vse hudičeve naletovanja premagati. Tudi sv. Krizostom pravi, če k sv. obhajilu pristopimo, da hudiči bežé, in se angeljci zbirajo okoli nas. Verh tega, da je ta zakrament tudi velik pokoj našemu sercu, nas močno nagiba k čednostim, in stori, da jih z veliko lahkoto doprinašamo, ter na poti popolnosti dalje in dalje pridemo. Kar je pa naj več: sv. obhajilo nas navdihuje s sveto ljubeznijo Božjo, pravi sv. Tomaž. Jezus Kristus nam zaterdi, da je za to na svet prišel, da bi sveti ogenj svoje ljubezni Božje v našem sercu vnel: „*Ogenj sim prišel prinest na zemljo, in kaj hočem družega, kakor da se vname?*“ Ali v nobeni skrivnosti svojega življenja, pravi častitljivi Oče Frančišek Olimpijski, nas naš Zveličar s svojo ljubeznijo bolj ne vžge, kakor v naj svetejšem zakramentu sv. rešnjega Telesa, v katerem je ves ogenj njegove ljubezni skrit, ker v njem se nam vsega in povse daruje ali izročuje. Torej sv. Tomaž

imenuje sv. obhajilo zakrament ljubezni; in sv. Bernard ga imenuje ljubezen vse ljubezni.

Pogostno sveto obhajilo.

Ker pa Jezus tolike gnade deli pri svetem obhajilu, koga je tedaj vernim še bolj želeti, kakor Jezusa Kristusa v svetem zakramentu prejemati bolj pogosto, ko se more? Znano je, da verni prvih stoletij so hodili vsak dan k sv. obhajilu. Sv. Jeronim, ki je v četrtem stoletji živel, priča, da je ta sveta navada bila še ob njegovem času v Rimu in na Španjolskem. V nekem določku sv. Tridentinskega zbora (22. sveč. 1679) je rečeno, da pogostno, še vsakdanje sveto obhajilo je bilo vselej v cerkvi hvaljeno; tudi je v tem določilu škofom zaterjeno, za to Boga hvaliti, in skerbeti, da se ohrani.

S tem se popolnoma zлага, kar se v življenji sv. Marjete Kortonske bere. Gospod ji je bil namreč nekega dne razodel, da bo njenega spovednika obilno obdaril v nebesih, ki ji je po-

gostno obhajilo nasvetoval. Tudi v življenji častitljivega očeta Antona Toreškega se bere, da se je precej po smerti v veliki častitljivosti nekemu prikazal, ter mu razodel, da je Bog njegovo čast v nebesih za to povikšal, ker je svojim spovedancem dovolil pogostno obhajilo. Torej je oče Avila velikrat rekel, da tisti, kateri pogostno obhajilo grajajo, hudičevo službo opravljajo, ki ima veliko sovraštvo do tega zakramenta, ker ta zakrament ljudi tolikanj vnema, v popolnosti dojemati (ali rasti). Se vé, da si mora človek tudi prizadevati, tako živeti, da bo vreden, pogosto k Božji mizi pristopiti.

Nekteri hodijo pogosto k Božji mizi, vendar iz tega posebne koristi ne občutijo. Korist in prid, upamo, da je vselej, če je človek le v gnadi Božji in prav pripravljen. Da pa nekteri iz sv. obhajila velicega dobička za dušo ne zajemajo, je od tod, ker po sv. obhajilu z Jezusom v mislih in željah sklenjeni ne ostanejo, ampak se prehitro razmislijo in v posvetne misli in opravila zamaknejo. Torej je rekel Jezus sveti

Marjeti Kortonski: „Jaz z ljudmi delam, kakor delajo oni z menoj“. Ako tedaj ti, ljuba duša — govori sv. Alfonz — po sv. obhajilu nimaš kakšnega dela keršanske ljubezni, ali druge (posebne) dolžnosti opraviti, skerbno glej, se vsaj pol ure z Jezusom Kristusom prijazno pogovarjati (to je, moliti in premišljevati); rečem *vsáj*, ker prav za prav bi moglo eno celo uro biti. Obnavljaj ljubezen do njega, zahvaluj ga, daruj se mu samo sebe, obžaluj svoje grehe. Naj bolj pa ta čas Jezusa prosi gnade stanovitosti in svete ljubezni. Ves dan pa, ob katerem si pri sv. obhajilu, si prizadevaj, z Jezusom, ki si ga v serce prejela, sklenjena ostati. Sv. Alojzij Goncaga je tri dni po sv. obhajilu za to dobroto Bogu hvalo dajal.

Zavernitev nekterih ugovorov zoper pogostno sv. obhajilo.

I.

Nekteri se izgovarjajo, rekoč: *Za to ne hodim pogosto k sv. obhajilu, ker*

spoznam, da tega nisem vreden". Ko bi ta izgovor kaj veljal, ljuba duša, bi se moglo iz tega skleniti, da ne smeš nikoli iti k sv. obhajilu. Sv. Ambrož pravi: „Kdor ni vreden vsak dan obhajati biti, tudi enkrat v letu ni vreden“. Kolikor delj se od obhajila zderžiš, toliko nevredniši prihajaš.

II.

„*Pa ne vem, če sem v stanu gnade Božje, ali ne?*“ Dosti je, da ti tvoj spovednik reče, ako se po svoji moči odkritoserčno spoveš. Kolikorkrat ti tvoj spovednik dovoli k svetemu obhajilu iti, skerbno glej, da ga iz prazne skerbljivosti in napčne strašljivosti ne opustiš. Taka nepokoršina je zelo nevarna, in kaže, da ponižnosti primanjkuje.

III.

„*Si ne upam pogosto k sv. obhajilu, ker se nič ne poboljšam; vselej zopet v stare slabosti zajdem*“. V ti reči bo tvoj spovednik naj bolje razložil, če je

za te dobro pogosto k sv. obhajilu iti, ali ne; njemu se popolnoma izroči, stori po njegovem svetu in bodi brez vse skerbi. Vendar pa vedi: kolikor revniši je kdo, toliko bolj mora zdravila iskati. Že sama misel: Davi sem bila pri svetem obhajilu, ali: Jutri bom k Božji mizi pristopila, te bo storila previdniši in skerbniši, se zlasti radovoljnih pregreškov varovati; od smertnih grehov, se vé, se tukaj ne govori. Skorej vsi učenci terdijo, da sv. obhajilo dodeli več gñad, kot vsi drugi zakramenti, ker je v njem začetnik vseh gñad, Jezus Kristus sam.

IV.

„Pa sem vsa razmišljena, merzla, brez vse vnéme in gorečnosti“. Prava gorečnost ni v občutljajih, ampak v tem, da ima človek terdni sklep, vse storiti, kar spozná, da je Božja volja. In če tudi te terdne volje ne občutiš, moraš vendar k sv. obhajilu iti, da jo po tem presvetem zakramentu zadobiš; zakaj tisti, ki zato ne gre k obhajilu, ker go-

rečnosti ne občuti, je podoben človeku, ki noče zato k ognju iti, ker ga zebe in ker ne občuti gorkote, pravi Gerzon. Ako bolj poredkoma k sv. obhajilu pristopiš, utegneš morebiti nekaj več občutljive vnéme imeti, vendar pa manj dobička; ne daj se torej zapeljati!

V.

„Nimam časa, se k sv. obhajilu prav pripravljati; za to ne morem pogosto pristopiti“. Na to odgovorim: Ako čas z nepotrebnimi opravili ali pa z nečimurnimi pogovori doprinašaš, je ta izgovor prazen. Ako ti pa opravila tvojega stanú in druge potrebne opravila res toliko časa ne pripusté, se tako pripraviti, kakor želiš, tedaj vedi, da so te opravila same že pripravljanje k sv. obhajilu, če jih čisto iz tega namena opravljaš, da bi Bogu dopadla. Sveta Marija Magdalena Paciška je rekla neki tovaršici: „Vse Bogu daruj za pripravo, kar počneš; vse stori iz namena, samemu Bogu dopasti, in potem pokojna pojdi k sv. obhajilu“. — Ako tedaj imaš manj časa se pripraviti, ker

te tako delo usmiljenja mudí, ki se odložiti ne da, postavim strežba bolnikov, zavoljo tega ne opušaj sv. obhajila. In če vidiš, da ne bo zjutraj kaj časa, skusi, da se poprejšnji večer nekoliko pripraviš, postavim s svetim branjem; obudi tudi dejanja tistih čednost, ktere bi mogla zjutraj obuditi, ali bolj zgodaj vstani, da s tem nekaj časa pridobiš, in se v kratkem pripraviš, kolikor moreš. (Ligvorij).

VI.

„Pa me moj spovednik ne pusti rad pogosto k sv. obhajilu“. Ako ti tvoj spovednik pogostno sv. obhajilo prepové, moraš pokorna biti, ljuba duša; vendar pa v taki okolišini pravo obhajilo z duhovnim obhajilom nadomesti, in reci Jezusu Kristusu: „O moj Bog! rada bi te večkrat prejela; ali pokoršina mi ne pripusti“. Ako ti pa tvoj spovednik pogostnega obhajila ne veleva, zakaj ga ne prosiš? Ker nočeš privoljenja prositi, večkrat k sv. obhajilu iti, že s tem na znanje daješ, da nimaš posebnega hrepenenja po tem zakramentu, ktero

je potrebno, da človek potem veliki dušni dobiček od te svetosti doseže. Torej tudi spovednik mudí, ti pogostno sv. obhajilo priporočati. Stori, kakor sv. Katarina, ki je spovedniku, kadar ji je sv. obhajilo odrekel, zdihnila: „O moj oče! dajte moji duši njen živež“. Ako tudi ti vsa ponižna in vdana to željo na znanje daš, obljubim, da bo tudi tvoj spovednik s teboj drugače delal.

Opominovanje k pogostnemu obhajilu.

Skušnja uči, da tisti neprenehoma zmirej bolj popolnoma prihajajo v ljubezni Božji, kateri s svetim hrepenenjem in z dovoljenjem svojega spovednika pogosto hodijo k sv. obhajilu. O kako prečudno Gospod take duše k svoji sveti ljubezni vleče, dasiravno jim tega velikokrat ne da spoznati, ampak jih brez vse sladke in občutne gorečnosti v nekaki suhoti pusti, da tolikanj ponižniši in njegovi sveti volji enakomerniši postanejo! Ali ravno takim stiskaním dušám po besedah sv. Terezije ni boljšega pomočka, kakor pogostno sv. obhajilo.

Bodi odkritoserčna, keršanska duša! in spoznaj svojo napako, da ravno zato nočeš pogosto k svetemu obhajilu hoditi, ker se bojiš, od stvari se bolj odtergati, in nasitovanju posvetnih željá odreči. Lahko je spoznati, da pogostno sv. obhajilo in pa posvetne prijaznosti, nečimurnosti, lastna hvala, šumeče gostovanje ne gre skupaj, in ravno iz takih vzrokov se pogostno sv. obhajilo opuša. Taka duša si ne upa Jezusovega očitanja prenesti, ki jo vselej zavoljo njenega napčnega življenja svarí, kolikorkrat ga v sv. obhajilu prejme. Sprašuj se, keršansko serce, ali nisi tudi ti izmed tistih? Ako je to, skerbno glej, da te ta terdovratna mlačnost, katero bi zamogla premagati, pa nočeš, enega dne ne pahne v globoko brezno!

Vzdigni se tedaj iz te revšine, in vse dni svojega življenja, ki ne veš njih števila, in ki jih je morebiti le malo še, popolnoma Bogu daruj! Poboljšaj se, kolikor je moč, in glej, da bolj pogosto k sv. obhajilu hodiš. Bodi prepričana, da ob smertni uri ti ne bo žal zavoljo pogostnih obhajil, ampak za-

voljo tistih, ki si jih iz nerodnosti zamudila. Sveto Marijo Magdaleno Paciško je močno v serce bolelo, kadar je vidila, da je ktera njenih tovaršic iz nerodnosti sv. obhajilo opustila; večkrat je v serčnih težavah solze prelivala zavoljo tega. Torej je ravno ta svetnica rekla: „Rajši bi umerla, kakor eno samo obhajilo opustila, katero mi je po pokoršini pripušeno“.

Od duhovnega obhajila.

Duhovno obhajilo so goreče želje, Jezusa Kristusa v naj svetejšem zakramentu prejeti. Sveti Tridentinski zbor je vse verne k duhovnemu obhajilu opominjal (sej. 13, 8.). Bog sam je pobožnim dušam večkrat naznanil, kako prijetno mu je, če ga verni po duhovno prejemajo. Nekega dne se je naš Zveličar prikazal sestri Pavli Mareski, začetnici reda sv. Katarine Sienske v Neapeljnu, in ji je pokazal dve dragi posodi, eno zlato, eno sreberno. Na to ji je rekel, da ima v zlati posodi prave, v sreberni pa duhovne obhajila shra-

njene. Drugikrat je Gospod čast. Joani Križanski rekel, kolikorkrat se po duhovno obhaja, da ji vselej eno gnado dodeli, ki je uni podobna, katero v pravem obhajilu daje.

Oče Peter Faber, iz Jezusove družbe, je velikrat rekel, da je duhovno obhajilo močen pomoček, Jezusa v pravem obhajilu z večjim blagodarom prejeti. Ravno zavoljo tega so se svetniki tako pogosto po duhovno obhajali. Sveta Angela Križanska, dominikanarica, je prav velikrat rekla: Ne bilo bi mi živeti, ako bi me moj spovednik ne bil naučil, se duhovno obhajati. Ta svetnica se je skoz noč in dan po stokrat duhovno obhajala. Pa porečeš, ljuba duša, kako je vendar mogoče, se tolikrat duhovno obhajati? Na to ti odgovorim s svetim Avguštinom: „Dajte mi dušo, ki nič družega ne ljubi zunaj Jezusa Kristusa, in ona se temu ne bo preveč čudila. Prav lahko je, se večkrat na dan po duhovno obhajati; ker k temu ni potreba teš biti, ni potreba ne duhovna, ne posebnega časa; in vendar zamoreš to obhajilo, kolikorkrat hočeš,

na dan opraviti. Torej pristavi častita Angela Križanska: „O moj Bog! kako je to lepo, precej pri obhajilu biti, da si tudi nas nikdo ne vidi, in ne zapazi, — — in je človek le samo na tebe navezan, ki v samoti naše duše živiš, in našemu sercu govoriš!“

Glej tedaj tudi ti, keršanska duša, da se velikrat po duhovno obhajaš, zlasti kadar moliš in premišljuješ, kadar naj svetejši zakrament obišeš. (To se tudi lahko zgodi, kadar se ta presveti zakrament k bolniku nese, ali kadar si doma, ali na polji delaš, in slišiš pri sv. maši pozvanjati, in pri vsaki priložnosti). Posebno se pa pri vsaki sveti maši po duhovno obhajaj; kadar mašnik sveto rešnje Telo in sveto rešnjo Kri zavživa. Da se to zgodi, obúdi živo vero v Jezusa Kristusa, kateri je v presvetem zakramentu živ pričujoč; obudi potem v sercu dejanje ljubezni in dejanje popolnoma obžalovanja čez vse svoje grehe, in potem dejanje hrepenenja, s katerim Jezusa povabi, da naj v tvoje serce pride, ter ga popolnoma v oblast vzame. — Vedi pa, da se moraš vsih

smertnih grehov skerbno varovati, ker le v stanu gnade Božje se sme človek s Kristusom skleniti. — Poslednjič se moraš Jezusu tako zahvaliti, kakor da bi ga bila v sv. zakramentu prejela. Utegneš pa naslednje besede govoriti: „Moj Jezus! verujem, da si v naj svetejšem Zakramentu resnično živ pričujoč; ljubim te iz vsega serca, in ker te ljubim, mi je iz serca žal, da sem te s svojimi grehi razžalila; pridi, o pridi v moje serce. Ljubim te, ljubezen moja! in popolnoma se tebi izročim; nikdar ne pripusti, da bi se še kterikrat od tebe ločila“. Na tak način se zamoreš po duhovno obhajati, kolikorkrat želiš.

Vsakdanja prošnja za odpušenje vsih nehvaležnost, ktere se Jezusu v naj svetejšem zakramentu godé.

O Božje, neskončno ljubljivo, in neskončne ljubezni vredno Serce Jezusovo, ki si po nezapopadljivem čudežu svoje ljubezni in vsegamogoč-

nosti v skrivnosti na altarji bistno in živo pričujoče! z globoko ponižnostjo te molim, in v sercu mi je žal, da te toliko ljudi v tej ljubeznjivi skrivnosti pozabi, zapusti, onečasti, preganja in preklinja. Prosim z vso gorečnostjo, pozabi sleherno zasramovanje in sleherno krivico, s katero si bilo kdaj na svetu razžaljeno, ali boš tudi v prihodnje razžaljeno. O da bi te pač mogla tolikrat častiti, hvaliti in ljubiti, kolikorkrat te drugi zaničujejo in preklinjajo! O da bi pač mogla tudi s svojim življenjem ubraniti, karkoli se ti hudobnega zgodí! K malemu nadomestku, o ljubeznjivo Serce! ti danes darujem vse, kar sem in kar imam, kar bom počela in terpela, vse svoje misli, besede in dejanja, vse to ti dam zgolj iz namena, te ljubiti, te častiti, in tvoje dopada-

jenje doseči. Ker je pa to vse prenevredno, torej sklenem ravno to s tisto ljubeznijo in s tisto hvalo, ki so ti jo izvoljeni v nebesih in pobožni na zemlji kdaj skazovali, in prihodnjič skazovali bodo. Amen. Zahvala, čast brez konca in brez kraja Presvetemu zakramentu naj se daja!

(100 dni odpustkov. — Pij VI. 24. velikega travna 1776.)

Obiskovanje Jezusa v naj svetejšem zakramentu.

Dušam, ktere Jezusa Kristusa ljubijo, je močno koristno, ga večkrat v naj svetejšem zakramentu obiskati. Sveta cerkev je praznik presvetega rešnjega Telesa s toliko častitljivostjo postavila, ne le samo sv. obhajilo častiti, ampak častiti tudi ljubeznjivo stanovanje, ki Sin Božji noč in dan prebiva v naših cerkvah v tem zakramentu vse ljubezni. Zveličani oče Evzebij Niremberški pravi, da je Jezus zlasti za to v podobi

kruha ostal na zemlji, da je jed našim dušam: ostal je pa tudi zato, da bi, v tabernakeljnu skrit, z nami svoje veselje imel, in nas ljubezni spominjal, ki jo ima do nas. Sv. Peter Alkantarski pa piše: „Noben jezik ni v stanu razlagati, kako velika je tista ljubezen, ki jo Jezus do duše ima, ktera je v gnadi Božji. Za to, ko se je imel ta presladki ženin iz tega življenja ločiti, da bi njegova nepričujočnost nikomur ne dala priložnosti ga pozabiti, je zapustil samega sebe v vedni spomin v tem presvetem zakramentu, ker je hotel, da k ohranjenju njegovega spomina naj med njimi in nami, ne bode družega spominka, kot On sam“. Torej je rekel svojim učencem in tudi nam: „*Lejte, jaz sem vselej pri vas do konca sveta*“.

Veliko romarjev daleč popotva, kraje svete dežele počastit, kjer je bil Jezus rojen, je terpel in umerl; po vsi pravici pa je oče Avila rekel: da med vsimi božjimi poti ne vé nobenega svetejšega in ljubeznjivšega najti, kakor cerkev, v kateri je zakrament presvetega rešnjega Telesa, ker ona ni kar kraj, kjer je

Jezus nekdam stanoval in terpel, ampak kraj, kjer on živ pričujoč svoje stanovanje ima. Za to svetniki na zemlji niso večjega veselja poznali, kakor pred svetim rešnjim Telesom se znajti. Ko je sv. Frančišek Ksaverijan cele dni za zveličanje duš doprinašal, je noči obračal v molitev pred sv. rešnjim Telesom. Če ga je spanje omoglo, se je naslonil na altarne stopnjice, in da je le malo počitka vžil, se je zopet v pogovor s svojim Gospodom spustil. Ravno tako je delal sv. Janez Frančišek Regis; po tem ko je celi dan po svojih misijonih pridigoval in spovedoval, je bil njegov edini počitek, noč v premišljevanji pred svetim rešnjim Telesom doprinesti. Ako je cerkev že zaperto našel, je pred vratmi klečal, ter saj od daleč Jezusu dolžno čast skazoval. Častiti oče Baltazar Alvarez, sveti mož, kadar ni mogel v cerkev iti, si je prizadeval, vsaj oči proti tistemu kraju obračati, kjer je vedel, da je sv. rešnje Telo shranjeno. Da ob kratkem rečem: Svetniki so v tem presvetem zakramentu na zemlji nebesa imeli. Te nebesa za-

morejo pa vsi ljudje uživati, ker se je Jezus v naj svetejšem zakramentu vsim zapustil. Ko je bil Jezus rojen, so Modri od Jutra svojo domačijo zapustili, in so daleč v obljubljeni deželo prišli, ter vprašali: *Kje je novorojeni judovski kralj?* Tebi pa ni treba dalj kot v cerkev iti, kjer so sveti zakramenti, da ga najdeš.

Ako si bila v obiskovanji presvetega rešnjega Telesa dosihmal premalo goreča, te prosim, da se zanaprej tega neprecenljivega zaklada z večji skerblijivostjo poslužuješ. Sestra Ana Križanska, poprej grofinja in zmed naj imenitniših španjolskih gospá, je bila s štiri in dvajsetimi leti vdova, in stopila je v Montili v red svete Klare. Pridobila si je stnico, iz ktere je na altar presvetega rešnjega Telesa vidila, in se je ondi veči del noč in dan mudila. Vprašana, kako da vendar toliko ur zamore pred naj svetejšim zakramentom dopernesti, je odgovorila: „Tukaj bi jaz hotla skoz celo večnost biti“. Vprašana, kaj da se pred Jezusom v presvetem zakramentu počenja, je rekla: *Zahvaluje se, ljubi*

se, prosi in želi se". To ti je lep nauk, kako se vpričo svetega zakramenta obnašaj, da ti bo v velik prid.

Pervič tedaj se Bogu *zahvala* daje. O moj Bog! človek se priljudno zahvali, kateremu iz svoje rodovine, ko od daleč pride, ga obiskat, in ti ne veš, kako bi se Sinu Božjemu zahvalila, kateri z nebes doli pride ne le te obiskat, temuč vselej pri tebi ostat in se s teboj radovat? Kadar tedaj Jezusa v naj svetejšem zakramentu obišeš, obudi najprej dejanje vere v svojem sercu, moli svojega Ženina v skrivnosti Božji, in zahvali ga po dolžnosti za veliko dobroto, da je prišel iz ljubezni do tebe na altarji ostat.

Drugič se *ljubi*. Ko so svetemu Filipu Neriju naj svetejši zakrament, popotnico, prinesli, ga je prevzela goreča ljubezen in je sklical: „Lejte mojo ljubezen! Lejte ljubezen mojo!“ Tako tudi ti govori vpričo naj svetejšega zakramenta. K sercu si jemlji, da iz ljubezni je tvoj Ženin zapert v tej ječi ljubezni, in ves gorí iz ljubezni do tebe. Sveti Katarini Sienski se je bil nekega dne Zveličar Božji v naj svetejšem za-

kramentu predočil kakor ognjena peč, iz ktere so puhteli plameni ljubezni Božje — toliki plameni, da je svetnica stermela, kako je mogoče, da se serca vsih ljudi ne vnamejo od te ljubezni. Koli-korkrat se znajdeš pred naj svetejšim zakramentom, ponavljaj večkrat dejanje ljubezni v svojem sercu, ako želiš Bogu dopasti; zlasti pa se mu daruj samo sebe.

Tretjič se *prosi*. Zveličani Henrik Suzo pravi, da Jezus v presvetem rešnjem Telesu molitev tistih veliko hitrejši usliši, ki ga ondi obišejo, in jim veliko obilniši deli svoje milosti. Praviš morebiti, da se ne moreš več časa pred svetim rešnjim Telesom muditi, ker ne veš kaj početi, kako govoriti. Moj Bog! zakaj pa ga ne prosiš potrebnih gnad? Prosi ga, naj ti da moč in serčnost, skušnjave premagovati; tistega greha se obvarovati, v kterega večkrat padeš; se tistega nag-njenja rešiti, ktero te še vklepa, da ne moreš prav popolnoma Božja biti. Prosi ga, naj ti dobrotljivo pomaga, zaničevanja in vse zopernosti poterpljivo in krotko prenašati; naj svojo ljubezen

Božjo v tvojem sercu razširi, in zlasti, da bi mogla vselej z njegovo sveto voljo sklenjena ostati. Tudi, če čutiš, da ti kako razžaljenje Božje strah dela, se brez pomude pred sveto rešnje Telo podaj, Boga odpušenja prosit, in stiskano serce upokojit. Ako te kaj razžali, ali se ti kaj neprijetnega primeri, Bogu izroči, in prosi ga, naj ti dobrotno svojo pomoč podá, vse to popolnoma vdana v Božjo voljo prenesti. O ko bi vse device tako delale, in vedele tovarštvo svojega Ženina v prid obračati, bi vse bile zveličane! Skušaj vsaj ti, da s takim obnašanjem svetost dosežeš.

Molitev pred svetim rešnjim Telesom.

Moj Jezus! molim in častim te v naj svetejšem zakramentu. Ker ti si tisti, ki si nekda j na križu svoje sveto življenje za me dal, in si zdaj v tem tabernakeljnu kakor v ječi ljubezni zaklenjen, ker me ljubiš. Ti me prijazno vabiš, se pogosto s tvojim presvetim Telesom

pri svetem obhajilu poživiti, da bi se s teboj popolnoma sklenila in vsa tvoja bila. O kaj ti bom na to rekla, preljubi Zveličar moj? Zahvalim te, častim te za toliko ljubezen, in zaupam, da ti bom skoz celo večnost za to v nebesih dajala hvalo. Govorila bom s sveto Terezijo: *Usmiljenja Gospodove bom péla velikomaj.* (Ps. 8, 2.) To iz tvojega zasluženja upam, Jezus moj, Ženin moj! Bolí me, da sem te dosihmal tolikrat žalila, in tvojo jezo zaslužila. Moj Jezus! odpusti mi, in stori z menoj usmiljenje, da izmed toliko njih, ki so ti zvesto služili, ti bom tudi jaz zvesto služila. Tebe ne bom nikoli nikoli več zapustila; velikrat te bom v naj svetejšem zakramentu obiskala. Pričujočnost tvoja mi bo moč dajala, vse nagnjenja razdjati, ktere niso k tebi obernjene. Tvoja bližnost me bo opominjala, da sem

dolžna tebe zares ljubiti, in v vsaki sili pri tebi pomoči iskati. Vselej in vsaki čas želim biti blizo tebe; velikrat bom k tvoji mizi pristopila, da te bom zamogla bolj in še bolj ljubiti, in se s teboj bolj in bolj natanjko skleniti, ljubi Jezus moj! Ljubim te, o Bog! ki si v presvetem zakramentu skrit. Iz ljubezni do mene ti neprenehoma stanuješ na altarji; iz ljubezni do tebe bom jaz pred teboj tukaj ostala, dokler bo m mogla, te pogosto obiskovala, kakor bom mogla. Bodi vselej pri meni, o dobrotljivi Jezus moj, in moje vse, in váruj me, da te ne žalim z grehom. Želim te na zemlji v tej hiši pogosto obiskovati, in v večnosti vekomaj s teboj prebivati. O Marija, moja Mati! prosi za me Jezusa, in sprosi mi gorečo ljubezen do svetega rešnjega Telesa. Amen.

Litanije

presvetega rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče iz nebes,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, kateri si pri zadnji večerji
sam sebe učencem zavžiti dal,

Jezus, kateri si v presvetem za-
kramentu resnično pričujoč
s kervijo in z mesom, z dušo
in s telesom, po Božji in
človeški natori,

usmili se nas!

Jezus, živi kruh, kateri si z
nebes prišel,

Jezus, kruh angeljev,

Jezus, kruh vsih izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, čeznatorni kruh,

Jezus, skriti Bog in Zveličar,

Jezus, studenec vsih gnad,

Jezus, vedni in naj čistejši dar,

Jezus, nekervavi dar nove zaveze,

Jezus, nedolžno Jagnje Božje,

Jezus, skrita mana,

Jezus, Beseda, ktera je meso
postala, in zdaj vedno med
nami prebiva,

O naj svetejši zakrament,

Naj večji skrivnost Božja,

Spomin naj večih čudežev Božjih,

Prečudno znamenje naj večji lju-

bezni Božje,

Zakrament večne ljubezni,

Skrivnost vere,

usmili se nas!

Dar sprave za žive in mertve,
 Naj veči moč v skušnjavah,
 Naj močnejši orožje zoper hu-
 dobnega sovražnika,
 Naj imenitniši vsih darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodovega
 terpljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri
 kateri angeljci strežejo,
 Naj veči veselje pobožnih duš,
 Naj veči dobroti vernih kristi-
 janov,
 Naj slajši živež naših duš,
 Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapuštenih,
 Popotnica teh, kateri v večnost
 gredo,
 Zastava večnega življenja,
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o
 Jezus!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!

usmili se nas!

Od vsega hudega,
 Od vsega greha,
 Od nevrednega prejemanja tega
 presvetega zakramenta,
 Od poželenja mesa,
 Od poželenja očí,
 Od prevzetnosti življenja,
 Od vsih pregrešnih priložnost
 in nevarnost,
 Od skrivnih skušnjav in zale-
 zovanja hudobnega duha,
 Od vsih nesreč,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od večne smerti,
 Z ljubeznijo, s katero si ta sveti
 zakrament postavil,
 Z ljubeznijo, s katero si pri zadnji
 večerji svoje aposteljne ob-
 hajal,
 Z ljubeznijo, s katero tudi nas
 s svojim presvetim rešnjim
 Telesom živiš,

reši nas, o Jezus!

Z ljubeznijo, s katero se v tem presvetem zakramentu za nas daruješ,

Z ljubeznijo, s katero v tem daru Božji pravici zadostuješ,

Z ljubeznijo, s katero nevrednim kristijanom zanašaš,

Z ljubeznijo, s katero v tem presvetem zakramentu tolikanj nečasti preterpiš,

Z ljubeznijo, s katero s stola svoje milosti tako usmiljeno na nas gledaš,

Z ljubeznijo, s katero nas tako dobrotljivo poslušáš,

Z ljubeznijo, s katero v tem presvetem zakramentu tolikanj gnad skazuješ,

Z ljubeznijo, s katero v tem presvetem zakramentu do konca sveta pri nas ostaneš,

Mi ubogi grešniki,

reši nas, o Jezus!

- Da nam zaneseš,
 Da nam vse naše grehe odpustiš,
 Da nas v živi veri v ta presveti
 zakrament poterdiš in obderžiš,
 Da v naših sercih terdno za-
 upanje v ta naj svetejši za-
 krament obudiš,
 Da v naših sercih gorečo lju-
 bezen do tega naj svetejšega
 zakramenta pomnožiš,
 Da našo čast in pobožnost k
 temu presvetemu zakramentu
 pomnožiš in ohraniš,
 Da nam gnado daš, vselej z
 dobro pripravo k tvoji Božji
 mizi pristopiti,
 Da nam sad tega presvetega
 zakramenta obilno dodeliš,
 Da resnično češenje tega naj
 častitljivšega zakramenta med
 nami pomnožiš,

te prosimo, usliši nas, o Jezus!

Da vso nečast od te naj častit-
ljivši skrivnosti Božje zava-
ruješ in odverneš,

Da svojo sveto cerkev vižaš in
ohraniš,

Da vsim, kateri v té ne verujejo,
luč prave vere dodeliš,

Da naše misli k nebeškim željam
povzdiguješ,

Da naše serca s svojim milost-
ljivim obiskovanjem razve-
seliš in očistiš,

Da nam vselej veselje nad tem
presvetim zakramentom v
serce daš,

Da vedno v nas ostaneš, in mi
v tebi,

Da nas ob koncu našega živ-
ljenja s to nebeško popotnico
previdiš in obveseliš,

Da nas poslednji dan k večnemu
življenju obudiš,

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Da vsim vernim dušam večni mir in pokoj dodeliš, te prosimo, usliši nas, o Jezus!

Da nas na sedežu svoje milosti uslišati hočeš, te prosimo, usliši nas, o Jezus!

Jezus, Sin Božji, te prosimo, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih čudežev storil. —

On je živež dal vsim onim, kateri se njega bojé.

Ti si nam kruh z nebes dodelil, o Gospod! kateri vse razveseljenje v sebi ima.

S tvojega altarja, o Gospod! prejemamo Kristusa, v katerem se duša in telo razveseluje.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, dodeli, prosimo, da svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častimo, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Jutranja molitev.

Moj Bog in Gospod! molim te z vso ponižnostjo in zahvalujem se ti za vse milosti in dobrote, ki si mi jih pretečeno noč zopet skazal, zlasti pa še, da si me pri življenji ohranil. Prosim te, odpusti mi, če sem te kaj razžalila; terdno sklenem, ves današnji dan tebi v čast preživetī.

Zato tebi darujem, karkoli bom danes mislila, govorila, delala in terpela, in združujem vse svoje dejanje in terpljenje z neskončnim zasluženjem Jezusa Kristusa, Marije Device in vsih svetnikov.

Varovati se hočem danes vsacega greha in vsake grešne priložnosti, posebno pa še tega greha... in te priložnosti... Prizadevati si

hočem, dolžnosti svojega stanu in svojega poklica zvesto in natanko spolnovati, in vse nadloge, težave in zopernosti tega dneva voljno sprejemati in prenašati.

Dodeli mi k temu svojo pomoč, predobrotljivi Bog! Poterdi me, da se obvarujem vsega hudega, kar mi ti prepoveduješ, in storim vse dobro, kar ti od mene zahtevaš, in voljno prenesem vsako zopernost, ki ima danes nad me priti. Brani me zoper vse dušne in telesne nevarnosti. Blagoslovi moje misli, želje, dejanja, moje terpljenje in moje veselje.

Skaži danes svojo milost mojim staršem, bratom in sestram, sorodnikom, prijateljem, dobrotnikom in vsim, za ktere sem dolžna moliti. Varuj jih vsega hudega, podpiraj jih v vsem dobrem in pomagaj jim v časnih in večnih zadevah.

Sveta Devica Marija in Mati Božja in tudi moja preljuba Mati! stoj mi na strani v vsih nevarnostih tega dneva in sprosi mi od svojega ljubega Sina pomoč, da danes tebe in tvojega Sina v mislih, željah, besedah in dejanjih ne žalim. Sveti angelj varh! ki me je Bog tvoji skerbi izročil, razsvetluj, vodi in varuj me danes na vsih mojih potih. Nikar ne pripusti, da bi v skušnjavo privolila in se pregrešila. Brani me zoper vse vidne in nevidne sovražnike, in pelji me po potu strahu Božjega in vsih čednost v večno življenje. Amen.

Božje čednosti.

Dejanje vere.

Vérujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri

si vse vstvaril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dóbro plačuješ in hudo kaznuješ. Vérujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Vérujem in terdim vse, kar si ti, o Bog, razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta, rimska, katoliška cerkev zapoveduje vérovati. Vse to vérujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

Dejanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje,

pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe z obličja v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Dejanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca čez vse, ker si naj večji dobroti, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubila, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem

svojo nepopolno ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca, razserdila. Žal mi je, da sem grešila, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega naj boljšega Očeta razžalila. Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe bolj in bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Sprejmi me zopet za svojega otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena Marija
i. t. d.

V. Čast bodi Očetu in Sinu in
svetemu Duhu.

O. Kakor je bila v začetku, tudi
zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Večerna molitev.

O moj neskončno dobrotljivi Bog
in Gospod! molim, hvalim in pove-
ličujem te z vsimi angelji in izvolje-
nimi; zahvalujem se ti za vse mi-
losti in dobrote, ki si mi jih danes
in vse dni mojega življenja na duši
in na telesu tako obilno skazoval,
in zato ti darujem z zasluženjem
Jezusa Kristusa vred svojo dušo in
svoje telo in vso hvalo in ljubezen
tvojih svetnikov v nebesih.

Pridi, sveti Duh! in pošlji z nebes žarke svoje luči, razsvetli moj um, da spoznam vse pregreške in zamude tega dneva, in gani moje serce, da jih priserčno obžalujem.

Kaj in kako sem se danes pregrešila v mislih, v željah, z besedami, z dejanjem, z opuščanjem dobrih del? zoper Boga, zoper bližnjega, zoper samo sebe?

Sveti in pravični Bog! zelo mi je žal zavoljo grehov, ki sem jih storila danes in v vsem svojem življenji. Terdno sklenem poboljšati se in popraviti vse hudo, kar sem se danes pregrešila. Daj mi k temu svojo pomoč, in odpusti mi zavoljo Jezusa, svojega Sina, ki je svojo drago kri za nas grešnike prelil.

Sedaj se podam k počitku. O Bog! čuj nad menoj, ko spim, varuj me zoper vse zalezovanje hudobnega

duha in zoper vse hudobije človeške; milostno odverni od mene vse dušne in telesne nevarnosti in obvaruj me nagle in neprevidene smerti. Varuj in brani, o moj Bog! to noč tudi moje starše, brate in sestre, sorodnike, prijatelje in neprijatelje, duhovske in deželske prednike; stoj na strani vsim ubogim, jetnikom, terpečim, bolnim in umirajočim: usmili se vernih duš v vicah in sprejmi jih kmali v kraj večnega miru in veselja. Amen.

Presveta Mati mojega Odrešenika, prečista Devica Marija! moj sveti angelj varh! in vi moji sveti pomočniki, čujte nad menoj to noč in varujte me vsega hudega! Amen.

V imenu mojega križanega Odrešenika Jezusa Kristusa grem spat.

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje serce, in svojo dušo!

Jezus, Marija, Jožef, pomagajte mi v zadnjem smertnem boji.

Jezus, Marija, Jožef, naj se moja duša loči z vami v miru!

300 dni odpustkov dobi, kolikorkrat kdo te molitvice pobožno in skesano obmoli. Kdor pa le eno izmed teh treh molitvic obmoli, dobi odpustkov za 100 dni. (Pij VII. 29. malega travna 1807.) Ti odpustki se morejo nakloniti dušam v vicah.

Kako med sv. mašo Kristusovo terpljenje premissljevati.

Sveta maša je postavljena v spomin Kristusovega terpljenja; torej je prav zveličavno njegovo terpljenje med sveto mašo premissljevati. To premissljevanje pa tistemu ni težko, kdor vé, kaj pomenijo vse svete šege pri sveti maši. Vse namreč, kar koli mašnik, namestnik Kristusov, pri altariji dela in počnè, svoj sveti pomen ima. V zljajšanje zveličavnega premissljevanja, svetih občutljejev in goreče molitve pri sveti maši, bodi kratko razlaganje teh svetih mašnikovih obnaškov pri altariji.

Mašnik pogosto glavo, kolena in život uklanja; to nas spomni, kako je Jezus v svoji človeški natóri spoštoval svojega nebeškega Očeta, ter se mu popolnoma podvergel. Ravno tako nam *poljubovanje altarija* v spomin kliče Jezusovo popolno vdanost v voljo nebeškega Očeta, in voljnost vse terpljenje za ljudi sprejeti, naj bi še toliko težko bilo.

Mašnik pri altarji sem ter tje hodi; to nas spomni, kako je vjeti in zvezani Jezus od sodnika do sodnika po mestu vlačen, in slednjič na moriše peljan bil.

Mašnik dela večkrat križe nad daritvijo; to nas spomni križev in težav, ki jih je Jezus na duši in na telesu terpel. S križi, ki jih *sam nad seboj* dela, pa naznani, da se želi sadú Jezusovega terpljenja vdeležiti. Povzdigovanje, razprostiranje in sklepanje rok nas opomni, kako je tudi Jezus roke povzdigoval in molil k nebeškemu Očetu, zlasti na oljski gori, ko je bila njegova duša žalostna do smerti.

Mašnik zdaj tiho, zdaj na glas moli, ker je po nedolžno toženi Jezus zdaj molčal, zdaj govoril. Tudi je pomen znotranje in zunanje molitve terpevskega Jezusa.

Mašnik se v nebesa ozira v znamenje, da daruje. Jezus se je pogosto v nebó oziral, kadar je kaj blagoslavljal, ali kak čudež hotel storiti. — Nasleduje ob kratkem nauk, kako Kristusovo terpljenje med sveto mašo premišljevati.

Mašnik:

Gre k altarju;
 Začne sveto mašo;
 Moli očitno spoved;
 Gre k altarju in ga
 kušne;
 Gre na desno stran;
 Bere začetek svete
 maše;
 Moli: Kirje elejson,
 t. j. Gospod, usmili
 se;
 Reče: Dom. vobiskum
 (Gospod z vami);
 Bere list;
 Moli v sredi altarja;
 Bere evangelij;
 Kelih odkrije;
 Daruje kruh in vino;
 Reče: Orate fratres
 (molite bratje);
 Tiho moli;
 Moli predglasje;
 Stori spomin za žive;
 Razprostira roke nad
 kelih;
 Blagoslavlja daritev;

Kristus:

Gre v svoje terpljenje.
 Móli na vertu.
 Kervav pot poti.
 Iškarjot Jezusa s ku-
 šljejem izdá.
 Jezusa vjamejo.
 Jezus v Kajfovi hiši
 spraševan, za uho
 udarjen.
 Peter Kristusa zatají.
 Pogleda Petra, ki se
 spreoberne.
 Ga peljejo k Pilatu.
 Ga peljejo k Herodu.
 Ga zopet k Pilatu
 peljejo.
 Slečen.
 Tepežen (ali gajžlan).
 Pilat pravi: Ekce homo
 (Lejte, človek!)
 Zapljevan in zasra-
 movan.
 V smert obsojen.
 Križ nese.
 Veronika mu ruto podá.
 Na križ pribijan.

Povzdigne sveto
 rešnje Telo;
 Povzdigne sveto
 rešnjo Kri;
 Dalje moli;
 Reče: Tudi nam
 grešnikom, ter se
 na persi udari;
 Moli očenaš (pater
 noster);
 Prelomi sv. hostijo;
 Spusti del sv. hostije
 v kelih;
 Reče: Jagnje Božje
 (agnus Dei);
 Dalje moli;

 Se obhaja;
 Kelih briše;
 Kelih zagèrne;
 Reče: Gospod z vami!

 Moli poslednje molitve
 na desni strani;
 Reče poslednjič: Do-
 minus vobiskum;
 Reče: Ite misa est,
 Dá blagoslov (žegen);
 Bere poslednji evan-
 gelij;

Na križ povzdignjen.

 Preliva kri iz svojih
 svetih ran.
 Moli za človeški rod.
 Spreoberne razbojnika.

 Govori sedem besed na
 križu.
 Umerje na križu.
 Jezusova duša gre pred
 pekel.
 Veliko pri križu se jih
 spreoberne.
 Iz Kristusove strani
 teče kri in voda.
 Pokopan.
 Maziljen z dišavami.
 Od smerti vstane.
 Se prikaže ženam na
 poti.
 Štirideset dni z učenci
 ostane.
 Se poslednjič učencem
 prikaže.
 V nebesa gre.
 Pošlje sv. Duha.
 Aposteljni oznanujejo
 sv. evangelij po vsem
 svetu.

Mašne molitve.

Perva sveta maša.

Pripravljanje.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in svetega † Duha. Amen.

Vsegamogočni, večni Bog, milostljivi Oče! pri tem opravilu svete maše se bo zdaj tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus po mašnikovih rokah tebi pravemu živemu Bogu daroval. Prosim te ponižno, sprejmi to neprecenljivo daritev, po namenu našega Odrešenika in njegove svete cerkve, v svojo večno čast, v spoznanje naše podložnosti in svojega naj večjega veličastva in gospo-

darstva čez vse stvari v nebesih in na zemlji. Sprejmi jo v večni spomin britkega Jezusovega terpljenja in smerti na križu, in v dolžno hvaležnost za neštevilne dobrote, ktere nam po njegovem zasluženji deliš. Odpusti nam, o usmiljeni Oče! po tej neomadežani daritvi nedolžnega Jagnjeta naše obilne grehe in zanikernosti, ter zbriši kazni in strahovanja, ki smo jih ž njimi zaslužili. Zavoljo tolike daritve dodeli, o Bog! vso dušno in telesno pomoč živim, in nebeško potolažbo ter srečno rešenje dušam v vicah. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Začetek svete maše.

Kadar mašnik pred altarjem móli.

Spoznam vpričo Boga vsegamogočnega, pred Marijo, vselej Devico, in

vsimi svetniki in svetnicami Božjimi, da sem veliko grešila z mislijo, z besedo in z dejanjem. Zadolžena sem pred Bogom, silno sem zadolžena. Za to prosim sveto Marijo, vselej Devico in vse svetnike in svetnice Božje, moliti in usmiljenja prositi za me pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili se nas, o vsegamogočni Bog! odpusti nam naše grehe, in pripelji nas v večno življenje.

Milost, odvezo in odpušenje naših grehov nam dodeli, o vsegamogočni in usmiljeni Gospod! Amen.

Odvzemi, prosimo, o Gospod! od nas naše grehe, da bomo vredni s čistim srcem stopiti k naj Svecnejšemu.

Gospod, skaži nam usmiljenje!
Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Slava.

Čast in hvala Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje časti. Gospod Bog, nebeški Oče! Gospod edinorojeni Sin Jezus Kristus, Gospod Bog! Jagnje Božje! Sin Boga Očeta, ki grehe svetá odjemlješ, sprejmi našo prošnjo; ki sediš ob desnici Boga Očeta, usmili se nas! Ker sam ti si svét, sam ti Gospod, ti sam naj vikši, Jezus Kristus s svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

Kadar mašnik na moški strani móli.

Molimo.

Vsegamogočni in neskončno pohlevni Bog, ki si žejnemu ljudstvu

studenec žive vode iz skale obudil, zbudi iz naših terdih src solze obžalovanja, da bomo svoje grehe objokovali, in po tvoji milosti njih odpušenje dosegli. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Vžgi, o Gospod, z ognjem svetega Duha naše serca, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očišenim srcem dopadli.

O Bog, ki prevzetnim nasprotvaš, in milost ponižnim deliš; dodeli nam pravo in resnično ponižnost, ktere živo podobo je tvoj Edinorojeni vérnim sam nad sabo skazoval, da nikoli s prevzetnostjo tvoje jeze ne zbudjamo, temuč s podložnostjo tvoje milosti darove doségamo.

Bog, ki tem, kateri te ljubijo, vse v dobro obračaš, vtisni v naše serca svojo nespremenljivo ljubezen, da hrepenenja, s katerim nas ti na-

vdihneš, ne bodo mogle nobene skušnjave premakniti.

Bog, ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, dodeli nam, prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kerví tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog ve-komej. Amen.

List ali berilo.

Iz bukev modrosti 4. in 5. post.

„O kako je lep čisti rod, kteri se v čednosti svéti! zakaj njegov spomin je večén, ker pri Bogu in pri ljudéh hvalo ima. — On nosi ko premagavec večno krono, ker je plačilo v vojskovanji za čistost zadobil. Hudobnih rodovitna množica

pa ne bo za nič, in prešestno zasajenje ne požene globokih korenin, tudi nima trdnega debla. — Oni bodo brez časti umerli, in bodo med mertvimi vekomaj v zasramovanji. — Vsi prestrašeni bodo (pred sodbo) prišli, ker se bodo svojih grehov spomnili, in njih lastne hudobije bodo zoper njih tožile. Tedaj bodo pravični z veliko serčnostjo stali zoper te, kateri so jih stiskali. Kadar bodo hudobni to vidili, bodo od groznega strahú vsi prepadeni, in se bodo začudili, kako so uni (pravični) tako naglo zveličanje dosegli. Tukaj bodo sami pri sebi rekli: Ti so tisti, katerim smo se mi nekdej posmehovali, in jih za sramotljiv pregovor imeli. Mi neumni smo imeli njih življenje za nespamet, in njih konec za nečast: Lejte, kako so zdaj prišteti med otroke Božje in njih

delež je med svetniki! — Tako govoré ti v peklu, kateri so grešili. Pravični pa bodo vekomaj živeli, in pri Gospodu je njih plačilo.

1. Evangelij.

Bukve se preložé, in mašnik na žensko stran stopi.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in svetega † Duha. Amen.

Vstanem poslušat sveti evangelij — veselo oznanilo, kterega nam je Jezus z nebes prinesel, da naj po njem živimo in se zveličamo.

Iz evangelija sv. Matevža, 5. postava.

Jezus je odperl svoje usta in je učil, rekoč: „Blagor jim, kateri so čistega serca, ker oni bodo Boga gledali. Blagor mirnim, ker otroci Božji bodo imenovani. Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali

in vse hudo zoper vas govorili za-
voljo mene; veselite se in od veselja
poskakujte, ker vaše plačilo je obilno
v nebesih“.

Bog mi daj moč, po tem svetem
evangeljskem nauku živeti in umreti;
pripravljena sem rajši tudi življenje
dati, kot od njega odstopiti.

Véra.

Verujem v Boga Očeta vsegamo-
gočnega i. t. d. — O moj Bog! daj
mi gnado, svojo vero vselej v delih
spolnovati, jo pred vsim svetom ne-
prestrašeno pričati, do konca v nji
stanovitna ostati, ter enkrat v živi
veri, v terdnem upanju in goreči
ljubezni svoje življenje skleniti.

Molitev pred pridigo.

O sveti tolažnik, sv. Duh! kateri
si Jezusove aposteljne tako razsvetlil

in poterdil, da so njegov nauk popolnoma vedeli in uméli, ter z veliko gorečnostjo oznanovali: razsvetli ravno tako tudi tega Jezusovega namestnika, kateri nam bo zdaj njegov nauk oznanoval. Položi mu take besede na jezik, ktere veš, da se naj bolj našega serca primejo, in kterih mi po svojih slabostih naj bolj potrebujemo, da bomo mogli hudega se varovati in dobro storiti. Daj mu tudi prijeten in priserčen glas, da naše terde serca omeči, da dobre in pobožne kristijane v dobrem še bolj poterdi, terdovratne grešnike pa na pravo pot pokore pripelje. Vsim skupaj pa daj gnado, ga s tako pobožnostjo in gorečnostjo poslušati, kakor bi Jezus Kristus sam pred nami stal, in nam svoje nebeške nauke oznanoval.

O Marija, Mati Božja! sprosi

nam od Jezusa, da bi njegovo sveto besedo vselej tako zvesto poslušali, in v sercu ohranili, kakor si jo ti poslušala in ohranila; da bi v naših srcih obilno sadú prave keršanske bogaboječnosti obrodila, da bi zmirom bolj in bolj v Božjem strahu in v ljubezni Božji rastle, in enkrat večno plačilo dosegli. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jezus Kristus! zahvalimo te, da si nam po svojem namestniku svete in zveličanske nauke oznanoval, in te ponižno prosimo, daj nam gnado, da bomo tudi v dejanji spolnovali, kar smo slišali, in s pomočjo tvoje gnade poboljšali, kar smo zdaj nad seboj še pomankljivega in pregrešnega našli; da bomo tako svojo vest bolj in bolj očiševali, in vedno v tvoji sveti gnadi ostali,

dokler nas k sebi ne vzameš, kjer bomo večno gledali, kar tukaj verujemo, večno uživali, kar tukaj upamo, in tebe, vse ljubezni vrednega Boga, vekomaj ljubili. Amen.

Sveta Marija, Mati Božja, in vsi sveti aposteljni, prosite Boga za nas, da po zvestem dopolnovanji svete besede Božje enkrat v vašo srečno družbo pridemo. Amen.

2. Darovanje.

Mašnik kelih odkrije in daruje Bogu kruh, potem vino.

Sprejmi, sveti Oče, vsegamogočni večni Bog! le-ta čisti dar, kterega jaz, tvoja nevredna služabnica, tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu, z mašnikom vred darujem za svoje brezštevne grehe, zamére in zani-kernosti, za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristijane, žive in mertve.

Daj, da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

O Bog, naš stvarnik in odrešenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, da se bomo Božje natore Jezusa Kristusa ravno tako vdeležili, kakor se je on ponižal, našo človeško natoro nase vzeti.

Darujemo ti tudi, o Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, da naj pride s prijetnim duhom pred obličje tvojega Božjega veličastva za naše in vsega sveta zveličanje. Amen.

S temi darovi vred se ti darujem tudi samo sebe, o sveti Oče, neskončno usmiljeni Bog! Tebi izročim vse svoje misli, želje, besede in dejanja; nikdar ne pripusti v moje serce, kar bi mene oskrunilo in tebe razžalilo. Tebi izročim svoje roke, oči in vse počutke; o dodeli mi, da

bo vsako moje dejanje in nehanje tvojo čast povikšalo. Dar iz nedolžnih rok tebi, o Gospod, dopade, in molitev iz čistega serca predere oblake; očisti mi torej, o milostljivi Bog! dušo in teló, da naj tvoj sveti tempelj bo; opêri mi serce, da bo tebi posvečen altar, s kterega naj se povzdiguje k tebi večna čast in hvala. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu. Kakor je bila v začetku, in zdaj, in vselej, in vse večne čase. Amen.

Tihe molitve,

se molijo po darovanji.

Prosimo, o Gospod Bog, poglej usmiljeno na to daritev, katero tvojemu veličastvu darujemo za svoje grehe; in zbudi iz naših očí potoke solz, da bomo ž njimi plamene svojih

grehov pogasili. Po Kristusu, Gospodu našem.

Raztergaj, o Gospod, zaveze naših grehov, in dodéli nam vnovič, kar si nam že enkrat dodelil, ter odreši nas z odpušenjem, ki si se bil ponižal, nas z milostjo odrešiti, da ti bomo hvalni dar s pravo radovoljnostjo in s čistim srcem darovali.

Prosimo, o Gospod! naj nam ta daritev milost prave ponižnosti doseže, in iz naših serc ob enem poželenje mesá in oči in napuh življenja prežêne, da bomo trezno, pravično in pobožno živeli, ter večno plačilo dosegli.

O Bog, ki nas s skrivnostmi in zapovedmi v svojo podobo obnovljuješ; daj nam moč, popolnoma po tvojih zapovedih živeti, da dar ljubezni, ki si nam ga dal upati, po pričujoči daritvi nam zares dodeliš.

Prosimo, o Gospod, dodéli milostljivo svoji cerkvi dar edinosti in mirú, ki sta v darovih, ki jih darujemo, skrivnostno zaznamnjana. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, kateri s teboj žíví in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomej. Amen.

Predglasje.

Mašnik ga poje, ali pa slovesno moli.

Vzdigni iz prahú se serce moje, moj duh povzdigni se v nebesa, in jezik hvalo pój Bogu, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Ali ker tebe, večne časti Kralj, spodobno ne morem hvaliti, se z vsimi angelji in vikšimi angelji, s kerubini in serafini sklenem, kateri ti dan na dan v en glas ženó: Svét, svét, svét, Gospod Bog nebeških trum! Nebó in zemlja ste polne tvoje slave.

Hozana na višavah! Hvaljen bodi,
 kateri pride v imenu Gospodovem!
 Hozana na višavah!

Spomin za žive.

O usmiljeni nebeški Oče! prinesemo ti ta presveti dar, in te v imenu Jezusa Kristusa, tvojega Sina, ponižno prosimo za tvojo sveto katoliško cerkev, za našega papeža I., za našega škofa I., za našega cesarja I., za vse pričujoče in za vse verne kristijane. Prosim te, o Gospod! spomni se posebno tudi tistih živih, za ktere sem posebej dolžna, ali sem se namenila moliti, zlasti pa (Tukej imenuj žive, za ktere sveto mašo posebej daruješ, in za ktere ti je zlasti moliti.)

Zdaj se sklenem z vsimi svetniki Božjimi, posebno z visoko častitljivo vselej Devico Marijo, materjo

našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, in te prosim, dodeli meni in vsim vernim po njih zasluženji in prošnji vedno in povsod svojo mogočno pomoč. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

3. Povzdigovanje.

Ko se kruh posvečuje.

Pri zadnji večerji je vzel Jezus kruh v svoje svete in častite roke, je zahvalil svojega nebeškega Očeta, in ga posvetil, razlomil ter dal svojim učencem, rekoč: Vzemite in jejte vsi od tega: Zakaj to je moje telo.

Kadar se sveto rešnje Telo povzdiguje.

Bodi češen in hvaljen, o Jezus, ki si tukaj v podobi kruha živ pričujoč! O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, bodi mi usmiljen! O dobrotljivi Jezus, odpusti mi moje grehe!

Ko se vino posvečuje.

Po večerji je vzel Jezus tudi kelih z vinom v svoje svete in častitljive roke, zahvalil nebeškega Očeta, in ga posvetil ter dal svojim učencem, rekoč: Vzemite in pite vsi iz njega: Zakaj to je kelih moje kerví, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušenje grehov. Kolikorkrat bote to delali, storite v moj spomin.

Kadar se sveta rešnja Kri povzdiguje.

Bodi češen in hvaljen, o Jezus! ki si tukej v podobi vina živ pričujoč. O Jezus, tebi živim! O Jezus, tebi umerjem! O Jezus, tvoja sem živa in mertva! Daj, o Jezus! da tvoja draga kri nad menoj ne bo zgubljena.

Po povzdigovanji.

Kakor nam je naš dobrotljivi Zveličar zapovedal, se zdaj spomni tvoje sveto ljudstvo, o Bog! ravno tistega Kristusa, tvojega Sina, Gospoda našega; ravno tako tudi njegovega zveličavnega terpljenja, njegovega od smerti vstajenja, in njegovega častitljivega vnebohoda. V tem spominu darujemo tvojemu presvitlemu veličastvu ta prečisti, in neomadežani dar, ta sveti kruh večnega življenja, in ta kelih brezkončnega zveličanja.

Z milostljivim in prijaznim obličjem poglej, o Gospod! na ta naš dar, in sprejmi ga tako dobrotljivo, kakor si sprejel dar svojega pravičnega služabnika Abeljna, dar očaka Abrahama, in dar velicega duhovna Melkizedeka.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! rêci, naj ti ta dar tvoj sveti angelj prinese na nebeški altar pred tvoje Božje obličje, da, kar koli nas bo presveto Jezusovo telo in njegovo presveto kri vživalo, se z vso nebeško dobroto in milostjo napolnimo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem.

Spomin za mertve.

Usmili se tudi, o dobrotljivi nebeški Oče! svojih služabnikov in služabnic, ki so z znamnjem svete vere pred nami v večnost šli, in se še v vicah očišujejo. Posebno te pa prosim za (Imenuj jih tukaj, za ktere ti je posebno moliti.) Priserčno te prosimo, o Gospod! dodeli tem in vsim, ki v Kristusu počivajo, kraj hladú, luči in mirú po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pa tudi na nas, uboge grešnike, se milostljivo ozri, o Gospod, ker zaupamo v tvojo neskončno milost; vzemi nas po tem revnem življenji v družbo vsih svojih izvoljenih, ne zavoljo našega zasluženja, ampak iz svoje milosti po neskončnem zasluženji Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih i. t. d.

Reši nas, prosimo te, o Gospod! od vsega hudega, pričujočega in prihodnjega; in na prošnjo prečiste in častitljive vselej Device Marije in vsih svetnikov nam daj mir v našem življenji, in brani nas pred vsimi sovražniki, da nas v zmote ne zapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Jagnje Božje.

O Jezus, nedolžno jagnje Božje, usmili se, usmili se nas! Daj nam

mir s teboj, daj nam mir vestí, daj nam tisti srečni mir, kterega svét ne more dati. Ohrani tudi svojo sveto cerkev v miru in edinosti, in zaverni nje sovražnike na pot pokore in zveličanja.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si po volji Očeta, s pomočjo svetega Duha, s svojo smertjo svet oživil, ponižno te prosim, očisti vselej, preden tvoje sveto rešnje Telo prejmem, moje serce od vsih grehov, in daj mi gnado, da se od tebe in tvojih svetih zapoved nikdar ne ločim. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! obvaruj me po svoji neskončni dobroti, da te pri svetem obhajilu nikdar nevredno ne bom prejela. Obvaruj, obvaruj me te grozne nesreče, in stóri z menoj usmiljenje, da ne bom sama sebi pogubljenja jedla, temuč,

da bo tvoje presveto Telo moje dušo vselej za večno življenje ohranilo. Amen.

4. Mašnikovo obhajilo.

Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho; ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša! (Reci trikrat.)

Tudi ti se po duhovno obhajaj, in reci:

Mašnik zdaj vživa sveto rešnje Telo in sveto rešnjo Kri v podobah kruha in vina. O moj Bog! kako bi bila jaz srečna, ko bi okusilo tudi moje serce ta angeljski kruh, ko bi mi bila dana ta nebeška jed! O Jezus, preljubi ženin moje duše! v globočini serca me boli in peče, da sem te žalila, in nisem vredna, te prejeti. Vendar moja revna duša hrepení po tebi, kakor žejin jelen po merzli vodi. Usmili se me, o

Jezus! odpusti mi moje grehe; za-
 terdno ti obljubim, da se bom po-
 sihmal s tvojo gnado vsih grehov
 varovala, posebno pa tega, k kateremu
 sem naj hujši nagnjena. S takim
 sklepom te prosim, o moj Gospod!
 pridi s svojo gnado in ljubeznijo v
 moje serce, razveseli, potolaži, oživi
 me spet k vsemu dobremu! Nasiti
 mojo dušo s presvetim rešnjim Te-
 lesom, napoji jo s presveto rešnjo
 Kervijo. Nikar ne glej mojih grehov,
 s katerimi sem te tolikrat razžalila;
 glej pa revšino moje duše, ktera berž
 slabí in peša, če s teboj ni skle-
 njena. Pridi tedaj, o presladka ne-
 beška mana, povikšaj v meni vero,
 vterdi moje upanje, vžgi mi gorečo
 ljubezen, in daj mi keršansko serčnost,
 da rajši umerjem, kakor bi tebe
 razžalila, ki si ves ljubezen in do-
 brota. Amen.

Po zavživanji.

M o l i t e v.

Gnado svetega Duha, o Gospod Bog! milostljivo v naše serca vlij, da bomo zamogli svoje grehe z zdihovanjem in solzami izmivati, in da po tvoji dobroti želéno odpušenje dosežemo. Po Kristusu, Gospodu našem.

O Gospod, naša pomoč in bramba! podpiraj nas; serce in celo telo nam s sramožljivostjo oživi in z novo čistostjo navdihni, da bomo po tem daru, ki smo ga tvoji dobroti darovali, pred vsimi skušnjavami zavarovani.

Naj, o Gospod! vžitje tega pre-svetega zakramenta madeže naših grehov zbriše, ter nas s skazovanjem ponižnosti v nebeško kraljestvo pripelje.

Ponižno prosimo, o Gospod! naj milost svetega Duha naše serca razsvetli, in s sladkostjo popolnoma ljubezni obilno napolni.

Stori, prosimo, o Gospod! da bomo z večnim zavživanjem tvojega božanstva razveseljeni, ker podobo tega večnega vživanja imamo v časnem prejemanji tvojega presvetega telesa in presvete tvoje kervi; ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom, in svetim Duhom, Bog vekomaj. Amen.

Blagoslov.

Blagoslovi nas, prosimo te, sveta Trojica: Bog † Oče, Bog † Sin, in Bog sveti † Duh, in tvoj blagoslov ostani vselej pri nas. Amen.

Zadnji evangelij.

V začetku je bila *Beseda*, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je

bila Beseda. Ta je bila od začetka pri Bogu. Vse reči so po nji vstvarjene. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. Ta je bila prava luč, ki razsvetli slehernega človeka, kateri na svet pride. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, pa svet ga ni spoznal. *In Beseda je meso postala* (se z desnim kolenom poklekne) in med nami prebivala; in vidili smo njeno čast, čast kakor Edinorojenega od Očeta, polno milosti in resnice.

Po sveti maši.

Prosim te, predobrotljivi Gospod Jezus Kristus, naj bo tvoje terpljenje moja moč, da me varuje, brani in zavétva; tvoje rane naj bodo moja dušna jed in pijača, da me nasitujejo, napajajo in razveseljujejo; pokropljenje tvoje kervi naj me opère

od vsih mojih zadolženj; tvoja smert
bodi moja večna čast. V tem življe-
nji mi bodi poživek, veselje, zdravje
in sladkost mojega serca; ki živiš in
kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti
svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

O presveta in prečastitljiva De-
vica Marija, Mati našega Gospoda
Jezusa Kristusa, vsega svetá kraljica,
ki si bila vredna, ravno tistega stvar-
nika vsih stvari nositi, kterega naj
svetejši telo in kri smo zdaj pri
sveti maši na altarji darovali; pri-
stopi k njemu za me, ubogo grešnico,
in sprosi mi kar koli sem pri ob-
hajanji te neizrečene skrivnosti vé-
doma ali nevédoma, z razmišljenostjo,
z vnemarnostjo, ali kakor koli si
bodi, zagrešila, naj mi po tvoji pre-
sveti prošnji dobrotljivo odpusti, on,
ki živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Napeljevanje.

Kristusovo terpljenje vsako uro po dnevu zaslužljivo preišljevati.

Zvečer, ob šestih: Jezus je učencem nogé umival. (Jan. 13.)

Ob *sedmih:* Jezus je zakrament svetega rešnjega Telesa postavil. (Mat. 26.)

Ob *osmih:* Jezus je na Oljski gori molil, kervav pot potil, in je bil vjet. (Mat. 26.)

Ob *devetih:* Jezus je bil k Anu in Kajfu peljan, in neusmiljeno za uho udarjen. (Jan. 18, 22.)

Ko spat greš, preišluj, kako so Jezusa v Kajfovi hiši celo noč zasramovali, mu v obraz pljevali in ga s pestmi bili. (Mat. 26.)

Zjutraj, ob štirih: Jezus je bil peljan v zbirališe, kjer so véliki duhovni, starešini in pismarji svét imeli zoper njega, da bi ga v smert izdali. (Mat. 27.)

Ob *petih:* Jezusa so zvezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu. (Mat. 27.)

Ob *šestih:* Jezusa je Herod s svo-

jimi vojšaki zaničeval in zasramoval in ga v belo oblačilo oblekel. (Luk. 22.)

Ob *sedmih*: Jezus je bil k Pilatu nazaj poslan in za razbojnikom Barabom postavljen. (Mat. 27.)

Ob *osmih*: Jezus je bil neusmiljeno bičan. (Jan. 19.)

Ob *devetih*: Jezus je bil s ternjem kronan in grozno zasramovan. (Jan. 19.)

Ob *desetih*: Jezusa, vsega kervavega s ternjevo krono in s škerlatastim oblačilom, je Pilat ljudstvu pripeljal, in potem v smert obsodil. (Jan. 19.)

Ob *enajstih*: Jezus je sam svoj križ nesel na goro Kalvarijo. (Jan. 19.)

Opoldan: Jezus je bil med dvema hudodelnikoma križan. (Jan. 19.)

Ob *eni*: Jezus je molil za svoje sovražnike. (Luk. 23.)

Ob *dvéh*: Jezus je spreobrnjenemu razbojniku raj obljubil. (Luk. 23.)

Ob *treh*: Jezus je na križu umerl. (Jan. 19.)

Ob *štirih*: Jezusovo stran je vojak s sulico odperl. (Jan. 19.)

Ob *petih*: Jezusa so raz križa sneli in pokopali. (Jan. 19.)

Kadar ura bije, se zahvali Jezusu za tisto terpljenje, ki ga je za te to uro terpel, ter reci:

Srečna ura, v kateri je moj Jezus učencem noge umival! (ali: zakrament svetega rešnjega Telesa postavil, kervav pot potil i. t. d.) Prosim te po ti skrivnosti tvojega terpljenja, pridi mi na pomoč ob moji smertni uri! Amen.

Gotovo bo umirajočemu velika tolažba, ako se je vse svoje življenje v ti pobožnosti vadil.

Druga sveta maša.

Mašne molitve v ohranjenje nedolžnosti in deviške čistosti.

Pripravljanje.

V imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha stopim z mašnikom k altarju, da opravim Bogu, Gospodu

vojskinih trum, sveto in čisto daritev nove zaveze, ki se od solnčnega vzhoda do solnčnega zahoda obhaja v vedni spomin kervave daritve, katero je naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus sam opravil za grešne ljudi na lesu svetega križa. Moj Bog in Gospod! pošlji mi svojega svetega Duha, da bom z njegovo pomočjo pri tej presveti daritvi s pravo pobožnostjo pričujoč in njenega sadú zares deležen. Priporočim sebe in vse svoje v to sveto mašo in te prosim, vdeleži me močí in zasluženja te svete daritve.

Začetek svete maše.

Z vso ponižnostjo poklekнем in spoznam, da sem kriva, in zelo kriva. Oh! grešila sem in hudo sem storila pred teboj, o Bog! Usmili se me

po svojem velikem usmiljenji. Obrni svoje obličje od mojih razžaljenj in poglej na Jezusa Kristusa, neomadežano Jagnje, ki odjemplje grehe svetá. Zavoljo svojega preljubeznivega Sina bodi mi milostljiv in usmiljen in odpusti mi moje grehe, kakor tudi jaz odpustim svojim sovražnikom in razžalnikom; saj je ta daritev pravna daritev in ima pomiriti Boga in ljudi. Le Najsvetejši more Najsvetejšega pomiriti in mi pridobiti njegovo milost in ljubezen. Zato te prosim, o Bog vse svetosti! presuni moje slabo, od toliko nevarnost obdano serce s svetim strahom in s sveto ljubeznijo, da greh ko največi hudo studim in sovražim in tebi v nedolžnosti in s čistim srcem služim in dopadem. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

K prečisti Devici Mariji.

Sveta Marija, prečista Devica! prosim te, dobodi mi od Boga milost, serčnost in moč, da tvojo čednost nebeške čistosti kar je mogoče posnemam. Nobena misel naj se v mojem sercu ne zbudi, nobena beseda naj ne pride iz mojih ust, ki bi lepi čednosti čistosti nasprotovala. Ne več sebi, ampak le Bogu hočem živeti, in s tem sklepom denem svoje serce na altar, da bode, združeno s presveto daritvijo Jezusa Kristusa, Bogu dopadljiva daritev. Prôsi tedaj, mogočna besednica! da bode moja molitev uslišana po tvojem Sinu Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Evangelij.

Hvala ti bodi, večni Bog! ker si nam po svojem Božjem Sinu oznanil

evangelij milosti. To veselo oznanilo nas uči verovati v tebe vsegamogočnega, upati v tebe neskončno usmiljenega in ljubiti iz vsega serca tebe, naj veči dobroto. Kar pa moji veri, mojemu upanju in moji ljubezni še manjka, da bi bile te moje čednosti tebi prijetna daritev, hočem namestiti z zasluženjem tiste daritve na križu, katero je tvoj Edinorojeni s svojo predrago kervijo opravil in katero sedaj mašnik nekervavo ponavlja. Tebi, Vsegavedni! je znana slabost mojega serca, in tudi veš, kako rada bi bila tebi dopadljiva. Zato, predobrotljivi Oče nebeški! dodeli mi, da tvoja milost moč ima v mojega duha in da bom vredna tvojih obljub po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Nebeška kraljica Marija! zavoljo svoje vdanosti v voljo Božjo, zavoljo

svoje ponižnosti in deviške čistosti si bila vredna spoznana biti mati Jezusova, in si vendar devištvo ohranila. Zavaljo te čudovite skrivnosti te prosim, vdihni moji duši svojo zvesto pokoršino, svojo globoko ponižnost in svojo gorečo ljubezen do deviške čistosti, da Božjega usmiljenja nad se pokličem, in v službi Božji naj veči veselje najdem, v dušnih in telesnih potrebah pa pomoč in pokoj dobim.

Marija je rekla: „Glej! dekla Gospodova sem; zgôdi se mi po tvoji besedi“. Prôsi, o prečista Devica! da se tudi jaz vselej Božji volji podveržem, in da se vselej naj svetejši volja Božja nad menoj spolni. Amen.

Darovanje.

O Bog! v tej slovesni uri vélike spravne daritve poglej milostno na

nas in naj ti dopade naša pobožnost, ko z vsim spoštovanjem po zgledu angeljev in nebeških knezov pred altarjem klečimo in te molimo. Blagoslovi darí, ki jih mašnik k tebi povzdiguje; blagoslovi in posveti jih za sveto skrivnost, za katero so namenjeni. Ker bosta ta kruh in to vino s tvojo vsegamogočnostjo spremenjena v Jezusovo meso in kri, blagovoli uslišati naše prošnje, ki smo v zaupanji na zasluženje našega Odrešenika pri tej daritvi pričujoči.

Prosimo tedaj v imenu Jezusovem za katoliško Cerkev, za njenega poglavarja, in za vse škofe in mašnike, da jih vse nezgode obvaruješ. Prosimo tudi za vse deželske vladarje in oblastnike tvojega ljudstva. Razsvetli jih z lučjo svojega svetega Duha, da podložne z ljubeznijo vladajo in omečujejo.

Prosimo tudi za vse krivoverne, da jih k spoznanju prave vere pripelješ. Poslednjič prosimo za vse grešnike, pretresi z zveličavnim strahom njihove serca, da se obernejo k pokori in k poboljšanju, ktero tudi meni dodeli, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prečista Devica Marija! kako si bila vendar pobožna in sveta, čista in nedolžna, da je hotel večni Sin Božji v tebi prebivati. Tudi jaz hočem v čistosti in nedolžnosti živeti in se s pravo pobožnostjo posvetiti. Zato te prosim, prečista Devica vsih devic! hiti mi pomagat, da z novega spodbujena in okrepečana s sadom te presvete daritve se vsemu grešnemu razveseljevanju odpovem in tako v svojem sercu veselo prebivališče tvojemu Jezusu pripravim. Sprosi mi to milost po ravno tem

tvojem Sinu, našem Gospodu in Zveličarji. Amen.

Predglasje.

Vsegamogočni večni Bog! daritev milosti je sedaj v tvojo čast pripravljena, in zato prosim, daj mi moč, da sedaj svoje misli od pozemeljskega popolnoma odvernem in obrnem k Jezusu, ki v tem trenutku z nebes pride in se da ko daritevno jagnje, kakor se je na gori Kalvariji dal za nas v naj hujših bolečinah na križu. Nič nočem viditi kakor le darovano Jagnje Božje in njegovo drago kri, ki se ima ravno v kelhu povzdigniti in darovati nebeškemu Očetu. Zato je spodobno in prav, da tebi, presveti Oče, vselej hvalo dajemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po katerem angelji tvoje veličastvo hvalijo in gospostva molijo.

Prosimo te, milostno sprejmi tudi naše molitve; ponižno kličemo: Svet, svet, svet je naš Bog! Hvaljen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem!

Sveta Marija, prečista Devica, neomadežana Mati! vsa nevredna sem z angelji in pobožnimi dušami Bogu hvalo dajati, ker sem tolikokrat oskrunila svoje usta z nepotrebnim govorjenjem in svoje misli z nečimurnimi navistavami. Pa s tvojo pomočjo, ogledalo čistosti! hočem v prihodnje čuti nad svojimi počutki. Oko in serce hočem zapreti vsi radovednosti, vsi lahkomišljenosti in vsi slastni poželjivosti, da moj Bog in Gospod z ljubeznijo na mé gleda ko na svojega zvestega otroka.

Povzdigovanje.

Jezus, Sin živega Boga! z dušo in telesom si tukaj pričujoč; terkam

na svoje persi in te spoznam za svojega pravega Boga, za svojega Odrešenika in Zveličarja! Jezus, v tebe vérujem! — Jezus, v tebe upam! — Jezus, tebe ljubim iz vsega serca!

O sveta Kri Jagnjeta Božjega! operi me in očisti me vsih mojih grehov. O draga Kri, poterdi me, da se v greh ne povernem! O Božja Kri, posveti s svojo močjo mojo dušo k večnemu življenju!

Po povzdigovanji.

Jezus Kristus, večni Bog! pričujoč si tukaj ko Bog in človek, in dasiravno te le v veri vidim, je vendar s tvojo močjo in vsegamogočnostjo tvoje pravo telo in tvoja draga kri daritev, ki se tukaj nebeškemu Očetu daruje. Po tebi smo se naučili Očeta spoznati in moliti

z otročjim zaupanjem: Oče naš, kateri si v nebesih! Veliko in sveto je tvoje ime in vredno, da ga molimo. Tvoje kraljestvo, tvoj blagoslov, tvoj duh pridi k nam, da v pravičnosti in svetosti pred teboj hodimo. Daj, da v vsem tvojo voljo spolnimo in da bomo vredni dobrot, ki jih dan na dan deliš. O Bog! kako zelo me osramotuje tvoja velika milost in radodarnost! Obsipaš me z darovi, ki sem jih vsa nevredna, in jaz sem velikokrat tako terda do ubogih potrebnih, ki me prosijo v tvojem imenu! Oh, Oče! odpusti mi moje grehe, kakor tudi jaz odpustim vsim svojim razžalnikom. Varuj me grešnih skušnjav, ker sem slaba in se brez tvoje pomoči hudemu ne morem ustaviti. Reši me vsega hudega na duši in na telesu in daj, da po tvojem Duhu napelje-

vana, vselej v nedolžnosti in čistosti svojega serca hodim pred tvojim obličjem.

Sveta Devica Marija! o da bi mogla vse grešno v sebi pokončati. O nikar mi ne odreci svoje priprošnje, ampak zdatno mi pomagaj, da te posebno v deviški in stanovski čistosti posnemam, da bom tudi vredna uživati tisto zveličanje, katero je Bog obljubil njim, ki vanj verujejo, vanj upajo in ga ljubijo iz dna svojega serca. Amen.

O b h a j i l o.

Preljubeznjivi Jezus! nas vse vabiš in nam hočeš dati jesti svoje telo in piti svojo kri. Še celó želje imaš, priti k nam in nas že tukaj zveličati. O kako rada bi te sedaj sprejela v svoje serce! Pa kako bi se prederznila bližati se svojemu

Bogu, ki sem ga tolikokrat z ne-
hvaležnostjo razžalila? Pa s tvojo
milostjo sem spoznala svoje pregrehe
in sedaj kličem s skesanim srcem:
Pridi, o Jezus! pridi v mojo dušo,
ki tako željno po tebi hrepení! Vli
kapljo svoje kervi v mojo dušo in
dodeli ji popolno zdravje. Sliši, lju-
bljenec moje duše, sliši zdihljeje
mojega serca in blagovoli priti „k
meni s svojo milostjo! Ozališaj me
s čednostmi svoje presvete Matere,
in daj, da svoje grešne navade pre-
magam in čisto serce imam. Daj
mi tisti mir, ki si ga dal svojim
učencem, ko si jim rekel: „Svoj mir
vam dam.“ O daj moji duši mir,
ki me priganja, tudi z bližnjimi živeti
v miru in edinosti, da se kedaj večnega
mirú vdeležim. Amen.

Mašnikov blagoslov.

Z znamenjem svetega križa zaznamvam svoje čelo, svoje usta in svoje persi ter s tem očitno pričam svojo vero v trojedinega Boga. In kadar se bo pri vesoljni sodbi prikazalo to veličastno znamenje na nebu, naj ti bo tadaj, presveta Trojica! moja vera dopadljiva, in vdeleži me sadú kervave daritve mojega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa.

Blagoslovi me tudi ti, o deviška Mati, blagoslovi me s svojim Božjim Detetom! O blagoslovi z obilnostjo svojega nebeškega blagoslova moje telo in mojo dušo v čast Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu. Amen.

Spovedne molitve.

Molitev pred spovedjo.

Pridi, sveti Duh! in razsvetli mi um, da vse svoje grehe prav spoznam; omeči mi serce, da se jih zelo kesam; poterdi mi voljo, da terdno sklenem, resnično poboljšati se; dodeli mi svojo pomoč, da se mašniku svojih grehov odkritoserčno spovem in poterdi me, da obrodim vreden sad pokore. Amen.

Oče naš. Češena Marija.

Spraševanje vesti.

1. Grehi zoper Boga.

Lenoba in zanikernost v službi Božji, opuščanje jutranje in večerne molitve, razmišljenost pri molitvi.

V cerkvi med službo Božjo nepotrebno govorjenje, prostovoljna razmišljenost, pregizdavost v obleki.

Ob nedeljah in zapovedanih praznikih zamujanje in opuščanje svete maše brez imenitnega vzroka, kakor tudi opuščanje popoldanje službe Božje iz lenobe ali iz zamerze do molitve, zahajanje v nevarne družine, v kerčme in na plesiša. Prejemanje zakramentov svete pokore in svetega rešnjega Telesa brez vredne priprave, zmanjševanje grehov pri spovedi, ali njih zamolčanje iz napačne sramožljivosti ali v dvomu, če so grehi morebiti vendar le veliki.

Vnemarno izgovarjanje Jezusovega imena iz gole navade in pri vsaki priliki; klicanje Boga na pričo pri malovrednih prigodkih, v križih in nadlogah nepoterpežljivost, godernjanje zoper Boga, nezaupnost do Božje dobrotljivosti in ustavljanje Božjemu navdihovanju iz lenobe in nezmerne žalosti.

Dejanja in nehanja Bogu ne darovati, v razmišljenosti svojega duha Boga pozabiti in mu za prejete dobrote vredne zahvale ne dajati.

Zavoljo vnanje lepote in prijetnosti, zavoljo dobre glave in razumnosti, zavoljo časne premožnosti, zavoljo pobožnosti, ali zavoljo drugih časnih in dušnih darov dopadajenje sama nad sabo imeti in jih ne pripisovati Božji dobroti in milosti.

Dobro delati samo iz dobičkarije in hvale pri ljudeh.

2. Grehi zoper bližnjega.

Najpervo zoper starše in druge deželske in duhovske prednike.

Staršem ali drugim predpostavljnim nepokorna biti; z nejevoljo poslušati njih nauke in opominjanja, jim zoperovati, jim s svarljivim obnašanjem žalost in skerbi delati, jih žaliti ali jim še celo s terdimi, surovimi besedami življenje greniti; jim kaj hudega želeti, njihove napake in slabosti raznašati, ter jih zasramovanju in zasmehovanju izročevati; jim v potrebi ne pomagati, jih zapustiti in se jih sramovati, ako so ubožni in zaničevani; zoper njihovo voljo kaj nji-

hovega premoženja prodati, poškodovati ali oddati.

Grehi poslov.

Krivico, ktero hčere staršem, morejo tudi posli storiti svojim gospodarjem in gospodinjam, ki so poslom po Božji volji predniki namesto staršev. Razun omenjenih grehov domačih hčer se služabnica tudi še pregreši, ako je lena v službi, gospodarja in gospodinja raznaša, neprevidno govori, podpihuje, zamero in razpertijo dela, kar je gospodarjevega ali gospodinjinega, oddaja, zapravlja, za se obrača ali pa pustí, da se spridi?

Grehi zoper bližnjega sploh.

V mislih: druge zaničevati, se nad druge povzdigovati, njih dejanja krivo soditi; hudo o njih prehitro verjeti, in brez pravičnega vzroka natolcevati. Bližnjemu hudo želeti, se veseliti njegove nesreče, žalovati zavoljo njegove sreče; mu zavidovati, ga sovražiti, in:

V besedah: bližnjega s hudimi besedami grajati, zmerjati, mu skrivne ali

očitne grehe očitati, o nepričujočem hudo govoriti, njegove dobre lastnosti zmanjševati, njegove pregreške zvikševati in vse njegove dejanja hudo razlagati, podpihovati, zdražbe in sovraštvo napravljati.

V dejanjih: Bližnjega poškodovati na zdravji, na premoženji (s tatvino, z goljufijo), na duši (ker se mu daje priložnost k grehu).

Potem: neusmiljenje do ubogih in nesrečnih.

3. Grehi zoper samo sebe.

Telo preveč mehkužiti in počutkom preveč streči z nezmernim spanjem, s pojedanjem in popivanjem zunaj odločenega časa, želodec s preobilno jedjo obteževati in si tako na zdravji škodovati, preobilno sprehajati se in pohajkovati in se svetu pokazovati; plesati in čas nepridoma v nevarni družini tratiti.

Nezmerni jezi, razuzdanemu veselju ali preveliki žalosti vdajati se, in lagati.

V nečistih mislih radovoljno muditi se, grešnim željam ne ustavljati se, ali se jim še celo vdajati.

K e s.

Gospod Jezus Kristus, neusahljivi studenec usmiljenja! glej, nezvesta duša se zopet k tebi verne in se pred teboj obtoži, da je zopet prelomila obljubo in zopet ni spolnila sklepa nič več ne grešiti. Nemarno in lahkomišljeno sem te zopet pozabila; mlačna sem postala v molitvah, merzla v ljubezni do tebe; neprevidno sem se svojih peterih počutkov zopet v zló posluževala, sem svoje serce zopet na časne reči navezovala in lastni ljubezni zopet tolikokrat odjenjala. S tvojo milostjo nisem delala in tako sem zopet padla, sem te zopet razžalila, sem svojo dušo zopet omadeževala in sem zopet tvojo prijaznost zgubila in si še tvoj serd nakopala. O moj Jezus! kako zelo te mora žaliti moja

nezvestoba! Kako ostudna mora biti moja duša tvojim očém! Oh, nikakor ne moreš več prebivati v sercu, v katerem ne nahajaš veselja, v katerem je ni čednosti, ampak ostudna pregreha. Oh, kako sem vendar nehvaležna za vse tvoje dobrote! Kako slabo ti povračujem ljubezen in zvestobo, ki mi jo skazuješ! Kolikokrat sem žalila tvojega svetega Duha v sebi! Kolikokrat sem se ustavljala tvoji sveti volji in sem le po svoji volji ravnala! S tem nisem le veliko milost in zasluženj zgubila, ampak sem si še kazen nakopala.

Pa sedaj, o moj Bog! se zopet k tebi vernem in se obtožim svoje nespameti in nezvestobe. Spoznam in povem, da sem hudo in krivično ravnala, ker sem tebe, veselje angeljev in radost svetnikov, tolikokrat žalila in dopadajenje, ktero imaš

nad zvesto dušo, tebi s svojo nezvestobo tolikokrat jemala. Po zasluženji tvoje drage kervi te ponižno prosim odpušenja. Ponovim zopet obljubo, resnično poboljšati se, kolikor je v moji moči. O pomagaj moji slabosti in dodeli mi k temu svojo pomoč po ljubezni, ki te je iz nebes na zemljo pripravila! Amen.

Molitev, preden se začneš spovedovati.

Neskončno dobrotljivi Jezus! moje serce ima želje, moja duša hrepeni po tem svetem zakramentu, ktereга si vsim grešnikom v tolažbo postavil. Težko sicer vse svoje grehe in pomanjkljivosti razodenem mašniku, tvojemu namestniku, pa ti to zahtevaš, in zato se hočem odkritoserčno spovedati, da s poniževanjem vendar

nekoliko popravim sramoto, ki sem ti jo storila s svojimi grehi. Pri- serčno se ti zahvalim, da si mi dal doživeti to uro, v kateri bom, kakor smem upati, rešena težkega bremena svojih grehov, ki me tako hudo teži.

O preljubeznjivi Jezus! prosim te po zasluženji tvoje svete kervi in tvoje grenke smerti, daj mi svojo milost, da ta zveličavni zakrament vredno prejmem! Dodeli mi serčnost in moč zoper skušnjave hudobnega duha, da iz strahu in napačne sramožljivosti nobenega greha ne zamolčim. Rada vse, tudi naj skrivnejši pregreške odkritoserčno in natančno povem in izročim to svojo ponižno spoved tvojemu naj svetejšemu Sercu, da milostno namesti, kar bi bilo morebiti v njej še pomanjkljivega. Amen.

Molitve po spovedi.

Zahvala.

Neskončno usmiljeni in dobrotljivi Bog! iz vsih moči svoje duše se ti zahvalujem za tvojo neizmerno dobroto, ktero si mi ravno kar skazal. Hvaljena bodi neskončna ljubezen tvojega Sina, ki ga je nagnila, ta sveti zakrament vsim grešnikom v tolažbo postaviti, da se očistijo svojih grehov in rešijo zanj hudobnega duha.

O moj Jezus! kako se ti morem za to milost odpuščenja svojih grehov zadosti zahvaliti! kako ti morem poverniti to nezapopadljivo dobroto, to preobilno usmiljenje! Zgubljena sem bila, in ti si me iskal in sprejel; umazana sem bila in nečedna, in ti si me opral v svoji Kervi in mi vzel

vso mojo nesnažnost; bolna sem bila in utrujena do smerti, in ti si me ozdravil in okrepčal k novemu življenju; pogreznila sem se v globočino pogubljenja, in ti si me zopet k sebi potegnil. Preljubeznjivi Jezus! za te nezapopadljive milosti, ki si mi jih skazal s prejetjem tega svetega zakramenta, se ti priserčno zahvalujem in z vsimi svetimi spokorniki vred hvalim in poveličujem tvojo vsegamogočnost, ki me je otela, tvojo neskončno dobroto, ki me ni zapustila, tvojo neizrečeno ljubezen, ki me je v novega človeka prestvarila. Amen.

Ponovljenje sklepa.

Obljubila sem ti, o Bog! odslej tvoje zapovedi vestno in zvesto spolnovati, in tebe, svojega preljubeznjivega Očeta, nikdar več s kakim

grehom razžaliti. Terdno sklenem spolniti to obljubo in raji umreti, kakor tebe, neskončno svetost in dobroto, vedoma in prostovoljno še kedaj razserditi. Nikdar več nočem grešiti, odslej se hočem vsake grešne priložnosti ogibati in zoper vse skušnjave stanovitno vojskovati se. V prihodnje bodi vse moje življenje, vse moje dejanje in nehanje, le tvoji časti in tvoji službi posvečeno.

Prošnja za dar stanovitnosti.

Pa ti, o Gospod! poznaš mojo slabost. Veš, kako omahljiva in nestanovitna je moja volja. Ako mi ti ne pomagaš, že previdim, da se kmalo zopet povernem v ravno tiste, ali pa še v večji grehe. Saj ne morem sama iz sebe nič dobrega misliti, še manj pa storiti. Vsa moja moč pride le od tebe. Zato te prosim po naj

svetejših ranah Jezusovih, poterdi mojo voljo s svojo vsegamogočno gnado. Daj mi velik stud nad grehom in tako stanovitno gorečnost v tvoji službi, da me nobena reč nikdar več od tebe ne loči, in da do konca svojega življenja tvoje svete zapovedi zvesto spolnujem in se v tvoji milosti in prijaznosti ohranim.

Sveta Marija, ki si toliko grešnikom ne samo milosti prave pokore in resničnega spreobrnjenja, ampak tudi dar stanovitnosti v dobrem od Boga dobila, prosim te ponižno, dobodi tudi meni to neprecenljivo milost, da stanovitno in zvesto spolnujem, kar sem danes Bogu obljubila, in da nikdar več ne grešim in Boga ne žalim.

Sveti angelj varh! prosi za me, da veselje, ktero sem tebi in vsim drugim svetim angeljem danes storila

s tem, da sem se k Bogu vernila, nikoli ne bo prenehalo. Veš, o moj ljubi vodnik in spremljevalec! koliko nevarnostim in skušnjavam sem vedno izpostavljena, ker imam po svoji dolžnosti opraviti s svetom, ki svojega Boga tako malo pozna in ljubi. O stoj mi na strani v teh tako mnogoterih skušnjavah, čuj nad mano, opominjaj, vodi in poterjaj me, da se nikdar več v brezno grehov ne pogreznem, iz kterega me je danes usmiljenje mojega Boga rešilo.

O moji sveti pomočniki in vsi svetniki, zlasti vi, ki ste bili po spreobrnjenji in storjeni pokori v ljubezni Božji stanovitni do konca svojega življenja, prosite za me in dobite mi ravno ta dar od Boga, da kadaj, po preseljenji iz tega življenja, njegovo dobroto in usmiljenje z vami v nebesih večno hvalim in slavim. Amen.

Obhajilne molitve.

Molitve pred svetim obhajilom.

Pripravljanje.

O Bog! sedaj želim prejeti zakrament presvetega rešnjega Telesa in hraniti svojo dušo s tistim pravim nebeškim kruhom, kterega mi moj Jezus iz neskončne ljubezni v svoji Cerkvi pripravlja. Brez tvoje posebne pomoči pa tako imenitnega opravila ne morem vredno opraviti. Zato te prosim po tisti ljubezni, ki je mojega Zveličarja nagnila postaviti ta presveti zakrament, dodeli mi milost, tako prejeti sveto obhajilo, da bom v sovraštvu do greha in v ljubezni do čednosti poterjena in da neprenehoma tebi, o Gospod! goreče služim ves čas svojega življenja.

Blažena Devica Marija! ki si v svojem prečistem naročji nosila ravno tega včlovečenega Boga, ki hoče sedaj priti v moje revno serce: prosim te, pomagaj mi s svojo močno priprošnjo, da sveto obhajilo prav vredno prejmem. S kako živo vero in s kako globoko ponižnostjo si molila Božjega Odrešenika, ko je ko malo dete ležal v jasliah! In kako priserčna je bila tvoja ljubezen, ko si sama ta presveti zakrament tolikokrat prejela!

O prelepi zgled vsim, ki se Božji mizi bližajo! sprosi mi, da imam tvojo vero, tvojo pobožnost, in le eno iskro od ognja tvoje ljubezni do Boga! Bodi mi sedaj srednica, da mi to sveto obhajilo veliko duhovnih dobrot prinese!

Vera.

Iz vsega serca verujem, o Jezus! da si v zakramentu presvetega reš-

njega Telesa resnično pričujoč z mesom in kervijo, s telesom in z dušo, ko pravi Bog in človek — ti Edino-rojeni nebeškega Očeta — ti, Božji Odrešenik svetá, ki si bil rojen iz Marije Device. Saj si sam tako rekel: „To je moje telo, to je moja kri“! — Kako bi neki tebi, večna in neskončna Resnica, ne véroval? O resnično, tvoje besede so besede večnega življenja!

Moje oči sicer nič družega ne vidijo ko kruh; pa vendar terdno vérujem, da to ni več kruh, ampak tvoje sveto živo telo, ker si ti, o moj Bog! to tako slovesno in tako gotovo povedal.

Ponižnost.

Kako se pa smem prederzniti, k tebi približati se, in te še celo sprejeti v svoje serce? Ti si večni Sin

Božji, neskončno véliki, naj svetejši Bog, ktereга nebеса in zemlja molijo ko svojega Stvarnika in naj višjega Gospoda, jaz pa sem uboga grešnica, ki sem ti bila že tolikokrat nezvesta in sem te že tolikokrat razžalila. In ko bi imela tudi svetost angeljev in svetnikov, bi bila vendar nevredna te sprejeti! To sicer spoznam; pa tudi vem, da nisi prišel klicat pravičnih, ampak grešnike; vem, da serca, ki se zavoljo svoje pregrešnosti ponižuje, ne zaničuješ, da še celo v svojem usmiljenji slabe in revne k sebi vabiš. Ta tvoja dobrotа obuja v meni veliko zaupanje, in zato te prosim, skaži se tudi meni usmiljenega Boga.

Upanje.

Preljubeznjivi Jezus! ravno zato hočeš priti v moje serce, da me s svojo milostjo obogatiš. Saj si sam

rekel: „Kdor jé moje meso in pije
mojo kri, ostane v meni in jaz v
njem. Kdor mene vživa, bo živel
zavoljo mene“. Kako bi smela tebi
naj manjši nezaupanje kazati! S tako
neizmerno veliko ljubeznijo se mi
samega daješ v dušno hrano: kako
bi vsega dobrega, vsih potrebnih
milost od tebe svesto ne pričakovala!

Gospod! sam si obljubil, da ho-
češ poživiti vse trudne, ki pri tebi
pomoči išejo; v tej sveti hrani do-
bimo moč zoper vse bridkosti in
težave. Vesela in polna zaupanja
kličem tedaj k tebi: Pridi, naj boljši
zdravnik moje uboge duše, pridi in
ozdravi me! Močna podpora v moji
slabosti, pridi in dodeli mi svojo
vsegamogočno milost.

Ljubezen.

Pa, oh! kje je ljubezen, s katero
bi tebe, predobrotljivi Jezus! mogla

sprejeti? Kolikokrat si mi že očitno pokazal, da si me z večno ljubeznijo ljubil in me še ljubiš. — Saj te je sama ljubezen nagnila, da si se ti, preljubi Sin Božji, včlovečil; presveto telo, katero sedaj v skrivnostnih podobah kruha k meni pride, si poprej izročil naj hujšemu terpljenju; drago kri, katero bom sedaj uživala, si poprej do zadnje kaplje med grozovitimi bolečinami in mukami prelil. In k vsemu temu si mi pripravil to drago večerjo — ta presveti zakrament, v katerem si naša vsakdanja daritev in hrana našim dušam. Resnično, tako ne more noben človek, tako more le Bog ljubiti! In proti taki ljubezni morem še merzla biti in neobčutljiva?!

Sedaj, ko imam prejeti zakrament ljubezni — sedaj, o Jezus! vžgi vendar v meni ogenj svoje ljubezni, —

tiste svete ljubezni, ki zbudi v meni resnični stud nad vsakim grehom in veliko gorečnost v vsaki tebi dopadljivi čednosti. Beži naj tudi od mojega serca, ki ima sprejeti Boga ljubezni, vsaka zamerza, vsako sovražstvo, vsaka zoperna misel do mojega bližnjega. Pridi tedaj, o Jezus! z vso ponižnostjo kličem: Gospod! nisem vredna, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitve po svetem obhajilu.

Moljenje in zahvaljenje.

Jezus, moj Zveličar, moj Bog! sedaj si resnično pri meni, resnično v mojem sercu. Zares, tako je;

tako vérujem; tvoja beseda je resnica. Ti si Kristus, Sin živega Boga! V duhu poklekнем pred taboj; z vso ponižnostjo te molim.

Pozdravljen mi bodi stokrat in stokrat in iz vsega serca! Kraljuješ v nebesih in si sedaj v meni; od kod mi pride ta neprecenjena milost? Od kod ta nezapopadljivo velika sreča? Kako se morem tvojemu globokemu poniževanju zadosti čuditi? Kako tvojo dobroto vredno povelečevati? Kako se ti torej zahvaljevati, kakor taka dobrota zahteva? Nič boljšega ne vem storiti, kakor da z besedami tvoje preljube Matere kličem: „Moja duša povelečuje Gospoda, in moj duh se razveseljuje v Bogu, mojem Zveličarji“. Tudi ti darujem moljenje in hvaljenje, katero ti vsi angelji in svetniki v nebesih neprenehoma opravljajo.

Darovanje.

Kaj pa hočem storiti, da ti vsaj nekoliko svojo hvaležnost skažem? Ti hraniš mojo dušo s svojim presvetim mesom in s svojo presveto kervijo: Kako naj ti tudi jaz ljubezen do tebe pokažem? Ti si se mi vsega dal; tudi jaz se tebi vso darujem brez prideržka.

Tebi, moj Bog in Gospod! "posvetim svoj spomin, svojo voljo, svoje telo in svojo dušo. Vse svoje dušne in telesne zmožnosti in moči hočem le po tvoji volji in po tvojem dopadajenji, v tvojo čast in tvojo službo, in tudi, kolikor mi je mogoče, ljudem v zveličanje obračati. Naj ti dopade ta moja daritev, posveti in poterdi jo z močjo svojega presvetega zakramenta.

Sicer pa stori z menoj, kar in kakor hočeš. Rada se podveržem

vsim tvojim, vselej pravičnim naredbam, da se vse, karkoli si zastran mene sklenil, tudi resnično spolni. Tako naj se zgodi v vsem nad menoj in tudi po meni tvoja sveta volja, ki je vredna, da jo vekomaj molim.

P r o š n j e.

Kako dolgo in kako zvesto se bom pa po tem darovanji v resnici ravnala? Oh, tako slaba sem in tako nestanovitna! Ali ti, Vsegamogočni! si moč slabim. Zato kličem iz vse duše: Gospod! ostani sedaj pri meni s svojo vsegamogočno milostjo, s svojim Božjim varstvom. O prečisto telo mojega Božjega Odrešenika! posveti moje telo, in nikar ne pripusti, da bi mu kedaj zopet z deli temè nečast storila, ker sem tebe v svoje serce sprejela. O presveta duša Jezusova! ki si me tako ljubezljivo obiskala: reši mojega duha

vsih grešnih misel in željá. V svetem strahu pred teboj mi daj živeti, da se spominjam tebe in tvojih sodbá in nič tako ne studim kakor greh, zlasti tisti greh, do kterega imam naj veči nagnjenje, in nič tako goreče ne ljubim in delam, kakor le kar je tebi dopadljivo. Prosim te tudi, o Jezus! dodeli mi tudi veliko spoštovanje do tega tvojega presvetega zakramenta, in daj mi tudi priserčno pobožnost do tvoje preljube Matere! Poslednjič te prosim že sedaj srečne zadnje ure, da te tadaj, ko poslednjo popotnico še enkrat vredno prejmem in se v tvoji ljubezni iz tega sveta ločim, da te bom v nebesih gledala, ljubila in brez konca vživala. Amen.

S k l e p.

Tako sklenem svojo molitev, pre-sladki Jezus! in te še prosim tvojega

Božjega blagoslova. Kakor si velikokrat blagoslovil otroke, bolnike in svoje učence, tako blagoslovi sedaj tudi mene na duši in na telesu za ves čas mojega pozemeljskega življenja. Blagoslovi tudi vse, za ktere sem dolžna moliti, ki so še pri življenji ali so se že iz tega sveta ločili.

O Jezus! v tvoji ljubezni hočem živeti; v tvoji ljubezni hočem umreti.

O Marija, presveta Mati tistega, ki me je v toliki milosti sedaj obiskal: stori, da mu bo moja obhajilna pobožnost dopadljiva. Prosi ga, da presveti zakrament, ktereга sem sedaj prejela, v meni veliko dobrega obrodí. Odslej naj se vse moje misli, besede in dejanja vselej ravnajo po dopadajenji tvojem in tvojega Božjega Sina. Amen.

Molitev za odpustek.

Glej, o dobrotljivi in naj slajši Jezus! pred tvojim obličjem se ponižujem ter te prosim in rotim z naj večji gorečnostjo svoje duše, vtisni v moje serce prav žive občutljeje vere, upanja in ljubezni, in dodeli mi resnično kesanje nad mojimi grehi z naj terdnejši voljo poboljšati se, ko s serčnim ginjenjem in z veliko žalostjo v duhu gledam pet tvojih ran in preišlujem, kar je od tebe, o dobri Jezus! prerokoval David, prerok: „Moje roke in moje noge so mi prebodli, vse moje kosti so razšтели.“ (Ps. 21, 17. 18.)

Pij IX. so 31. malega serpana 1858 dovolili vsim vernim popolni odpustek za vselej, ako se skesano spovedó, sveto obhajilo prejmejo in to molitev opravijo pred podobo križanega Jezusa, pa molijo za potrebe svete Cerkve. Ta odpustek se more nakloniti dušam v vicah.

Lavretanske litanije.

~~~~~

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	}	usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik svetá,		
Bog sveti Duh,		
Sv. Trojica, en sam Bog,		

Sv. Marija,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Mati Božja,		
Sv. devic Devica,		
Mati Kristusova,		
Mati milosti Božje,		
Mati prečista,		
Mati brez madeža,		

Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,

za nas Boga prosil!

Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virnega greha spočeta,

za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
 jemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš i. t. d. Češena Marija i. t. d.

Molitve.

I. K presvetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečud-
nem zakramentu spomin svojega ter-
pljenja zapustil, daj nam, te prosimo,
svete skrivnosti tvojega telesa in
tvoje kervi tako častiti, da sad tvo-
jega odrešenja vedno v sebi čutimo.

Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti Devici, Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. O častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno

zdravje na duši in na telesu vživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smerti rešeni.

3. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kterega je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! za sluzenje ženina tvoje presvete Matere

Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

4. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezí, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov, nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude željé; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to duhovnijo z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja,

potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim kristjanom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj: Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena Marija i. t. d.
(petkrat.)

Sveti križev pot.

Darovanje svetega Križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz celega serca, da sem kdaj tebe, o naj večji dobrota! razžalila. Darujem ti ta sveti Križev pot k tvoji časti v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene uboge grešnice hodil. Jaz želim vsih odpustkov se vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, torej tudi želim, vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da s tem svetim Križevim potom v tem življenji tvojo

milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužiti zamorem. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu darovala, za ktere mu jih darovati želiš, da bi jim k pridu prišli, mu jih zdaj daruj.

Pri nekterih štacijonih se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne more sam záse več, kakor le en sam popolnoma odpustek zadobiti, torej naj prvi popolnoma odpustek sebi v prid oberne, druge pa za duše v vicah Bogu daruje, kakor postavim: za dušo svojega očeta, matere, brata, sestre, prijatla, ali kterega družega i. t. d.

I. štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je On krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale.

Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga, in svojega bližnjega pregrešila, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. Oberti se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogi grešnici! Boš li tedaj za nevredno (hudobno) stvar ječo, vervi, verige in tepenje terpel? in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storila. Jaz jih tedaj obžalujem, in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim te; usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. štacijon.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kakó poterpežljivo tepenje in sovanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa polna nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci mu:

Ne tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! kterege so moji grehi tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo gnado in moč, vse križe objeti, ktere sem s svojimi grehi zaslužila. Stori,

da bom svoj križ voljno objela, in se tako od svetá ločila; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošila in želela: *terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej, in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bít, z nogami teptan in sovan! Vendar ni žalovanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če le

majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimurnost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz naj bolj zaveržena grešnica klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padla! kolikrat sem se v globočino hudobije pogreznila! O Jezus, stegni svoje rame, podaj mi roke! Pomoč, o Jezus! pomoči pri tebi išem, da ves čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da takó v svoji zadnji uri svojega zveličanja upati zamorem.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nečvaložna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — „*Kaj hudega ti je storila moja Mati?*“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in bolečino terpiva. O grešnica! kaj praviš k temu? Reci tedaj, in zdihni s svojim srcem:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! vsa razterta in ponižana klečim pri vajnih nogah. Jaz sem tista izda-

jalka, s svojimi grehi sem brusila meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešila, temuč, da bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljevala in objokovala.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. štacijon.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimurnosti sveta in slad-

nostim svojih počutkov vsa podveržena, ki svoje križe, ne iz serca, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi zadovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubeznjivi Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za-nje hvaležno se skazovati; prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! jaz te zahvalim za toliko priložnost, ktero mi daš, da bi za-te terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogla. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenesti, in s tem večnega veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! da bom tukaj s teboj

jokala in terpela, potem pa s teboj v nebesih gospodovala.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. štacijon.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in skoz to ljubezen vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečna boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojem sercu živila, in z njim v večnost pojdeš! Da tedaj to gnado zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz

svojega obličja, da bom brez nehanja na te mislila, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imela, in svoje grehe objokovala. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem svojo dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! ušmili se nas!

VII. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leží, ves oslabljen od velike bolečine, zmartran in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa

poterla, in ga na zemljo vergla, ter je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjena! Spokori se, in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš, vendar Te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimurnost spoznala, vse zasramovanje s tako Tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemala, da bom s tem gnado zadobila, tudi s Teboj v nebeškem kraljestvu povikšana biti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli in prevdari v svojem sercu, kako veliko vzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko terpi; drugič sama nad seboj, ker tako nehvaležna ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš v premišljevanji njegovega grozovitega terpljenja terdovratna biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skaže! Vzemi k njemu svoje zaupanje, in zdihni s srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz velike žalosti? Solzé, oh, Jezus! prosim, solzé prave po-

kore in serčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem tiste gnade deležna postanem, katero si tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej me ubogo grešnico, da bom tudi jaz polna tolažila na zadnjo uro tebe viditi mogla.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, On, krotka in

nedolžna ovčica, od judov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen, sovan, sem ter tje po terdih kamnih vlečen. O nesrečni greh, ki samega Sinu Božjega tako grozovitno mučiš! O grešnica, ni morebiti tvoj ves porterti in zmartrani včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh! reci tedaj vsa objokana:

O vsegamogočni Bog! kateri nebo in zemljo z enim perstom dëržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? Oh! nobeden drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padla. Moja hudoba ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti tisoč in tisočkrat obljubim: nikdar več nočem gre-

šiti. O moj Bog! nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. štacijon.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus zunaj na svojem životu ves ranjen in stepen, tudi znotraj z grenkim želčem mučen. Poglej, kako On tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimurnost v oblačilu s svojo nagostjo plačuje, z želčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojega nazega Jezusa, in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervijo oblit; jaz pa vsa nečimurna, polna sladnosti in veselja, ali saj taka želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravi pot. Stori, da mi bodo vse sladnosti (lušti) tega svetá grenke in zoperne, da bom namesto njih želela tvoje terpljenje občutiti, in da tako vredna postanem, s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. štacijon.

Jezus je na križ prubit.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so

judje njegovo mesó, kite in žile z žebliji prevertali. Oh! kako je to, da se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Zveličarja mučijo? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebliji, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenji in v smerti s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogla.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. štacijon.

Jezus umerje na križu.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in pre-mišljuj svojega z žeblji na križ pri-bitega Jezusa. Poglej vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako proši odpušenja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, izroči svojo Mater Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umerl? Res, umerl je na križu, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi preč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jaz vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno morili. Nobene milosti nisem vredna, ker sem Tebe križala. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar Te slišim, tudi za tiste prositi, kateri so Tebe križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljena, in voljna, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vsele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v raji*“.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. štacijon.

Jezus je s križa snet in Mariji v naročje položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, kako ojster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel, kadar je ona svojega mertvega Sina v naročje vzela. Vidila je njega vsega ranjenega in kervavega. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel, in Marijino serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako:

O Kraljica vsih mučenikov! kdaj bom vredna, da bi prav zapopadla

tvojo žalost in muko? Kdaj bom zadobila gnado, tvojo žalost v svojem sercu nositi, in s teboj terpeti? O velika Gospá! sprosi mi to gnado, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost storili; da bom, vsa skesana in spokorjena, v zaupanji in ljubezni za-te umerla, in po smerti s teboj večno živela.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. štacijon.

Jezus je v grob položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdiho-
 vanje in jokanje Magdalene, Janeza
 in družih pobožnih duš, ko jim je
 bil Jezus odvzet in v grob položen.

Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, ko je iz naročja svojega preljubeznjivega Sina zgubila. V pre-mišljevanji le-té njene žalosti in njenega terpljenja se moraš rés sra-movati, da si pri obiskovanji tega križevega pota tako malo usmiljenja občutila. Oh! zbudi svoje serce saj zdaj pri tem zadnjem štacijonu. Po-ljubi s častjo kamen sv. groba; po-loži v duhu vanj svoje serce, in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležéčega, Te častim in molim. Oh! jaz želim in vošim Tebe v svojem sercu zaper-tega imeti, da bi s teboj sklenjena, po tem svetem Križevem potu k novemu življenju vstala, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti zamogla.

Po zasluženji tvojega terpljenja, kterega sem premišljevala, dodeli mi, da bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; da bojo moje zadnje besede: *Jezus, Marija, Jožef!* in da svoje zadnje zdihovanje s tistim zdihovanjem sklenem, s katerim si ti na sv. križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potem s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svét poslal, in s katero je On skoz svojo britko martro, in grenko smert

mene odrešil, ti darujem ta sv. Križev pot, kterega sem s tvojo gnado obiskala. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene gnade, za odpušenje grehov celega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za ktere sem v začetku prosila. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Kristusa svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogi grešnici! Amen.

Nekteri na zadnje tudi molijo 6 Očenašev in 6 Češena si Marij. Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vendar ni ravno potrebna, temuč samo premišljevanje terpljenja našega Zveličarja je k zadobljenju odpustkov potrebno, in le to je cilj in konec sv. Križevega pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

Pesem pri sv. Križevem potu.

Oh, pridite stvarí!
 Kaj, glejte, se godí!
 On, kter' nas vse živí,
 Strašno za nas terpí.

1. štacijon.

Razgajžlan, zapljevan,
 In kronan, zasram'van;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžno v smert izdan.

2. štacijon.

Glej, križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh, Jagnje Božje gré,
 In nese vsih dolgé.

3. štacijon.

Opešal je v močéh,
 Podrè ga križ, naš greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leží potert na tléh.

4. štacijon.

Oh žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. štacijon.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

6. štacijon.

S pertom Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkega.

7. štacijon.

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét;
 O, jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklét!

8. štacijon.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za Mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih serc solzé.

9. štacijon.

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží;
 Naj vendar se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

10. štacijon.

Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

11. štacijon.

Na križ ga položé,
 Razpno roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. štacijon.

Na križi tam visí,
 Oh, sveta teče Krí:
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

13. štacijon.

Marija, k teb' hitím,
 Tvoj'ga Sinu častím
 Z vama, dokler živím,
 Rad jokam in terpím.

14. štacijon.

Za naš greh mertvega
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojega serca.

* * *

O Jezus! hvala zdaj
 Ti bod' in vselej;
 Skoz' svojo smert nam daj,
 Te ljubít' vekomaj.

Razne molitve.

Ponovljenje kerstne obljuje.

Vsegamogočni večni Bog! vstvaril si me po svoji podobi in si me do tega trenutja ohranil; vodil si moje pota, iz marsiktere nevarnosti si me rešil in obvaroval toliko družega zlega; dal si mi dobre starše in dobre ljudi, ki mi vedno dobrote delé; slab otrok sem bila in še tebe pomniti nisem zamogla, ko si me ti že z usmiljenjem obiskal. Vzel si me pri svetem kerstu za svojega otroka in sprejel si me za deležnico nebeškega kraljestva. Iz vsega serca se ti zahvalim za vse te dobrote, posebno pa za sveti kerst. Odpovem se danes zopet hudiču in vsemu njegovemu na-

puhu, in vsemu njegovemu dejanju, kakor tudi vsim zapeljivcem, njegovim najemnikom; odpovem se vsim napčnim šegam, in vsim drugim pregreham, in vsemu zapeljivemu svetu. Vérujem v tebe, vsegamogočnega stvarnika nebes in zemlje; vérujem v Jezusa Kristusa, Gospoda našega, ki je rojen bil in je terpel; vérujem v svetega Duha, sveto katoliško cerkev, občestvo svetnikov, odpušenje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Terdno sklenem, s tvojo gnado po nauku svete, katoliške in apostoljske cerkve do smerti živeti, da v večno zveličanje pridem. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za gnado Božjo.

(Molitev sv. Avguština.)

Vsegamogočni, večni, trojedini Bog! v tvoje mogočne roké izročim

danes in vselej svojo dušo in vse njene moči, svoje telo in vse njegove počutke, vse svoje misli, želje in dela, vse svoje znotranje in zunanje, svojo vero in svojo stanovitnost, da jih vedno po dnevu in po noči pod svojim svetim varstvom ohraniš. Usliši me, presveta Trojica, in varuj me vsega zlega, vsega pohujšanja in vsega greha, vsega zalezovanja in vse skušnjave peklenškega duhá in vsih vidnih in nevidnih sovražnikov. Uči me danes tvojo sveto voljo spolnovati; odženi od mene, kar v meni sovražiš; odvzemi, kar mi je škodljivo, in dodeli mi, kar mi je koristno. Zanesi mi danes in vselej zavoljo grehov; usmili se mojih sovražnikov; daj mi serce, ki se tebe bojí, duhá, ki tebe ljubi, um, ki tebe razuméva, ušesa, ki tebe slušajo, in oči, ki tebe gledajo. Dodeli mi, da dobro

in hudo prav razločim, in varuj me vsega zlega na duši in na telesu, ki si svet in vse hvale vreden vekomaj. Amen.

Molitev za duhá prave pobožnosti.

Dodeli mi, o milostljivi Bog! dodeli mi duhá prave pobožnosti, in ob času molitve vso mojo dušo tako k sebi vleci, in vse moje misli tako k sebi obračaj, da se le s teboj pečám in sladkost tvoje Božje pričujočnosti v mirni tihoti svojega serca uživam, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za duhá zatajevanja.

O Jezus, ki si rekel: „Ako hoče kdo za menoj priti, naj zatajuje sam sebe, in naj vzame svoj križ, in naj hodi za menoj!“ dodeli mi, prosim

te, tolikanj potrebnega duhá zatajevanja; dodeli mi pa tudi gnado, da vse svoje počutke tako v oblasti imam, da si, jih vedno berzdaje, čedalje obilniši plačilo v nebesih zasluzim, in da bom, kakor sem zdaj s teboj v terpljenji, tudi enkrat s teboj v poveseljenji, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duhá, Bog vekomaj. Amen.

Molitev za ljubezen do Bogá in do bližnjega.

O moj Bog! ni je večí nesreče, kakor če tebe ne ljubim. Vli tedaj tako ljubezen v moje oserčje, da tebe ljubim iz vsega svojega serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje misli in iz vse svoje močí, svojega bližnjega pa kakor samo sebe. Dodeli mi tako ljubezen, ktera tebe, zavoljo tebe samega, kot neskončno svetost

in dobroto, vse priyatle le v tebi, nepriyatle pa zavoljo tebe ljubi. Dodeli mi tako ljubezen, ki tebe čez vse ljubi, ki vse le na-te obrača, ki v vsih rečéh le tebe najde, ki ni samopridna, temuč si prizadeva le tvoje ime poveličevati. Dodeli mi tako ljubezen, ki je poterpežljiva, krotka, ponižna, modra in previdna, ki ne misli hudó, ki se ne veseli nad krivico, ampak se veselí nad resnico. Dodeli mi tako ljubezen, ki vse pokrije, vse véruje, vse upa, vse prenese. Dodeli mi zadnjič tako ljubezen, brez ktere nisem nič in brez ktere mi vse nič ne pomaga; ljubezen, ki ne bo nikdar nehala, ki je močnejši kot smert, ki je v tem življenji edino zasluženje pravičnega in ki mu pripravi v prihodnjem življenji obilno plačilo in večno zveličanje.

Molitev za dar ponižnosti.

O Jezus, edinorojeni Sin Boga Očeta, ki si se bil tolikanj ponižal, da si nebeško veličastvo zapustil, iz ljubezni do nas grešnikov človek postal in pokoren bil do smerti in sicer do smerti križa, uči me ponižnost, daj mi spoznati, kolikanj krotak in iz serca ponižen da si. Vtisni mi globoko v serce ta nauk, v katerem je vsa človeška vednost, da sama od sebe nič nisem, da sem le od tebe prejela, kar imam, in da se imam za vse le tebi zahvaliti. Ponižaj me pod svojo vsegamogočno roko. Daj mi spoznati in občutiti svoje slabosti in pregrehe. Ne pripusti, da bi se prevzela, se boljši mislila, kakor sem, dobre lastnosti in darove sebi pripisovala, ki mi jih je le tvoja neskončna milost podelila. Nikar mi ne pripusti do-

brega iz tega namena delati, da bi me ljudje vidili in hvalili. Prilizovanje in človeška hvala naj me nikdar ne zapeljete. Nikar mi ne pripusti čez druge povzdigovati se; dodeli mi veliko več krotkost, ki je priljudna, odjenljiva, in se veseli, kadar se bližnjemu čast in hvala daje. Jaz pa bom iz serca ponižna, zadovoljna in mirna, ako me svét ne pozna, ali če me ponižuje in zaničuje.

Molitev k Jezusu in Mariji za ohranjenje nedolžnosti.

O Jezus, prijatelj čistih duš, ki si si naj čistejši Devico Marijo mater izvolil in ki si med vsimi učenci nedolžnega Janeza naj bolj ljubil, izročim ti polna zaupanja svoje telo in svojo dušo, da ji med zapeljevanjem tega sveta neomadežane ohraniš. O Jezus! tebi izročim svojo

nedolžnost, ta dragi zaklad, ki si mi ga z britko smertjo na križu pridobil. Bodi mi varh in podpornik na nevarnem potu tega življenja, da tega drazega zaklada svoje mladosti ne zgubim; pomagaj mi, da svojega telesa, ki je bilo pri svetem kerstu v tempelj svetega Duhá posvečeno, ne oskrunim, temuč v čist in neomadežan dar ohranim. V ponižnosti upam, da bo tvoja gnada moji slabosti moč dala. Čuti hočem in moliti, da v skušnjavo ne padem. Ako pa moram po tvoji presveti volji skušana biti, kakor nekdej tvoj zvesti služabnik Jožef in čista Suzana, hitro razsvetli mojo dušo, da vidim brezno, ki se mi odpira; obudi v mojem sercu sveti strah tebe razžaliti in vekomaj od tebe ločiti se; pošlji mi svojega angelja, da me spremlja in vodi, kakor je nekdej sveti Rafael

čistega Tobija spremil in iz nevarnosti rešil. Slušati hočem prvi glas tvoje gnade, in bežati, kjer bežati zamorem; če mi pa to ni mogoče, raji umerjem, da le dušnega življenja, nedolžnosti, s smertnim grehom ne zgubim.

Ker pa veš, da brez tebe nič ne premorem, me podpiraj tvoja vsegamogočna roka pri čuvanju, molitvi in vojskovanju; in tebi samemu bodi vsa čast in hvala, ako s tvojo gnado vidne in nevidne sovražnike premagam. Obvaruj moje oči, da jih minljiva posvetna lepota nikdar ne oslepi, da veliko več v neminljivo, večno lepoto nebeškega kraljestva pogledujejo, kamor nič nečistega ne more priti. Zagradi moje ušesa, da se nikdar grešnim pogovorom ne vdajo, da pa rade tvoje besede poslušajo, ki imajo večno življenje.

Vladaj moj jezik, da se le v tvojo hvalo in v podučenje in spodbujenje mojega bližnjega obrača. Ravno jezik te mora posebno poveličati, ker se nanj tvoje rešnje Telo tolikrat položi. O moj Jezus! ali bi mogla toliko nehvaležna biti, da bi tebe, neomadežano Jagnje Božje, na nesramni jezik in v nečisto serce sprejela? Veliko bolj bi te to bolelo kot terpljenje na križu, ker že senco greha studiš. Obljubim, da ne bom nikdar tvojih ran, tvojih bolečin z grehom ponovila. Bom pa v skušnjavi v tvoje rane pribežala in v njih zoper silo grešnega poželenja pomoči iskala. Preljubi Jezus! vtisni mi globoko v serce svoje bolečine, da jih imam vedno pred očmi; potem se mi greha ni bati. Zakaj, kako bi bilo mogoče, tebe ne ljubiti, ki si me do smerti ljubil? In kako

bi bilo mogoče, tebe, preljubeznjivega Bogá, razžaliti, ki si mogel zavoljo mojih grehov terpeti in ki te sleherni greh vnovič križa?

V nedolžnosti in v čednostih bodi čas moje mladosti tebi posvečen! Saj nič drugzega kot le čisto serce me zamore v vsih zadevah mojega življenja srečno storiti; in ti sam si rekel: Blagor jim, kateri so čistega serca; ker oni bodo Bogá gledali! Tebi tedaj darujem svoje serce in vse njegove nagnjenja, želje in hrepenjenja, ne samo zato, ker si ti zapovedal, da te moramo iz vsega serca ljubiti, temuč, ker le tvoja ljubezen pravo srečo in zveličanje dodeli.

In, ali bi ne bila za me naj večí sreča, ko bi tistim pridružena bila, od katerih sveti Duh govori: O kako lep je čist zárod, ki se v čednostih

sveti; ker več en je njegov spomin: pri Bogu in pri ljudéh hvalo ima; — ko bi bila v tisto izvoljeno družbo prišteta, ki bodo enkrat za Jagnjetom hodili in pesem peli, ki je nihče ne more peti razun njih, ki so device? — Ali bi ne bila ravno tukaj tebi, o moj Jezus! in tvoji prečisti Materi prav podobna?

Zato si pa tudi hočem neprenehoma prizadevati, temu naj lepšemu zgledu svete nedolžnosti podobno ohraniti se. O kraljica devic! v tvoje varstvo se izročim danes in vse dni svojega življenja. O stegni svoje milostljive roke nad mé; vodi me po potu zveličanja; navdajaj me s strahom Božjim in z ljubeznijo do Jezusa, da me bo po tvoji mogočni prošnji z belim oblačilom nedolžnosti ozaljšano On, Jagnje Božje, v nebeško svatovšino poklical, kamor

bodo le tisti prišli, ki so čistega serca. Amen.

Spomni se, o premila Devica.

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikoli ni bilo slišati, da bi bil kdo zapušen, ki je pod tvojo brambo pribežal, na tvojo pomoč klical, se priporočal tvoji priprošnji. S tem zaupanjem navdana, k tebi hitim, o devic Devica, k tebi pridem in zdihujoč grešnik stojim pred teboj, o Mati večne Besede, ne zaverzi mojih besedí, temuč sliši in usliši me milostljivo. Amen.

300 dni odpustka dobiš, kolikorkrat moliš to molitev sv. Bernarda. — Enkrat na mesec dobiš popolni odpustek, ako imaš lepo navado, jo moliti vsaj enkrat na dan; toda se moraš spovedati, sv. obhajilo prejeti, cerkev ali očitno kapelo obiskati in tamkej moliti v namen sv. Cerkve. (Pij IX. 11. grudna 1846.) Ta odpustek se more nakloniti dušam v vicah.

Molitev v zadobljenje Marijinega varstva.

O Gospa moja! o Mati moja! tebi se vso darujem, in, da se tebi vdano skažem, ti danes posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, sebe popolnoma vso. Ker sem tedaj tvoja, o dobra Mati! váruj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Sveti Oče Pij IX. so 1851. leta vsim vernim, kateri to molitev zjutraj in zvečer po angeljevem češenji, s pobožnostjo in s skesanim sercem opravljenim, molijo, vsak dan odpustek za 100 dni podelili. Kteri pa vse dni skozi mesec to opravljajo, zamorejo enkrat v mescu popolnoma odpustek dobiti, ako zakrament sv. pokore in sv. rešnjega Telesa vredno prejmejo in v kakošni cerkvi v papežev namen nekoliko časa molijo.

Zdihljej k Materi Božji v kateri koli skušnjavi.

O Gospa moja! o Mati moja! spomni se, da sem tvoja. Váruj me,

brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Kolikorkrat kdo v kateri koli skušnjavi to molitev s skesanim srcem in s pobožnostjo obmoli, dobi vselej odpustek za 40 dni. Pij IX. 5. vel. serp. 1851.

Molitev v čast svetemu Alojziju.

O sveti Alojzij, angeljski mladeneč! akoravno sem tolikanj ne vredna, te vendar častim, in ti posebno priporočujem čistost svoje duše in svojega telesa. Prosim te zavoljo tvoje angeljske čistosti, priporoči me neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti materi Mariji, Devici vseh devic, in váruj me vsacega smertnega greha. Ne pripusti mi, se s kakim madežem nečistosti oskruniti, temuč, kadar me v skušnjavi ali v nevarnosti greha vidiš, odverni vse nečiste misli in želje od mojega serca, obudi v meni

spomin večnosti in križanega Jezusa, vtisni globoko v mojo dušo sveti strah Božji, in vžgi me z Božjo ljubeznijo, da te na zemlji nasledujem, in zaslužim s teboj v nebesih Bogá vživati. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Kdor to molitev pobožno moli, dobi odpustek za 100 dni. Pij VII. 1802.

Molitev za duše v vicah.

Psalm 129. „Iz globočine“.

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod, usliši moj glas!

Naj poslušajo tvoje ušesa glas moje prošnje!

Ako se boš oziral na hudobije, o Gospod! o Gospod! kdo bo obstal?

Toda pri tebi je sprava; in zavolj tvoje postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka njegove besede: moja duša upa v Gospoda.

Od jutranje straže do noči naj Izrael v Gospoda upa; ker pri Gospodu je usmiljenje in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael vsih njegovih hudobij.

Večni mir in pokoj daj jim, o Gospod!

In večna luč naj jim sveti!

Naj počivajo v miru. Amen.

(Potem, ako hočeš, še moliš:)

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vsih vernikov, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, da odpušenje, kterega so vedno želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Večni mir in pokoj, daj jim, o Gospod!

O. In večna luč naj jim sveti!

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

Odpustek 100 dni dobi, kdor ta psalm z versticami in odgovori vred zvečer po angeljskem češenji moli kleče in pobožno. — Kdor to molitev skozi vse leto zvesto opravlja, dobi popolni odpustek enkrat v letu, ako se spové in sveto obhajilo prejme. (Klemen XII. 14. vel. serp. 1736.) Ta odpustek se more nakloniti dušam v vicah.

Svete pesmi

v čast Mariji Devici.

Ljubezen do Marije.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te;
 Zmiraj pri Tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena Mati!
 Zverzi me ne.

Kaj pa Ti hočeš,
 Moja Kraljica,
 Sladka Devica,
 Da Ti podam?
 Druzega nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno
 Rad Ti ga dam.

Pa Ti, Kraljica!
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za Té gori.

Mati preblaga!
 Ti ga ohrani
 Hudemu brani,
 Reši ga Ti.

Slava Marije.

Naj bolj blaga, mila, draga
 Si Marija D'vica Ti,
 In čistejši, in svetejši
 Ni bilo nikolj stvarí.

Tvoje obličje, lepoticje,
 Je zgolj milost in sladkost.
 Ni človeško, je nebeško,
 Zmaga angeljsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde, očesa Tvoje so;
 Kakor pšice, vse sladčice
 Naše serca ranijo.

Perle drage, ljube, blage
 Tvoje svete so roke,
 Polne gnade, katero rade,
 In obilno nam delé.

Ti, Devica, si Kraljica
 Cele zemlje, vsih nebés:
 Pa ponižaj, in približaj
 Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
 Tudi mojim se očém?
 Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
 Da s Teboj Te gledat grem.

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rók,
 Pridi k meni, in me deni
 V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
 K' nam je tako Mater zbral,
 Ga ljubimo, ga molimo,
 K' je vso čast Mariji dal.

Živi! živi! vpimo: živi!
 V sercih nam Marije imé!
 Hvali vedno, hvali vredno
 Jezusa zvesto sercé.

Lepota Marije.

Dajte, hribi in doline,
 Gojzdi, travniki, planine,
 Vsi Devico počastite,
 Ki je lepši nima svet.

Vsi potoki vi šumeči,
 Ljubi tički žvergoleči,
 Premogočni vsih Kraljici
 Pojte hvalo, pojte čast!

Vsi recite: o Devica,
 Kako lepa si Kraljica!
 Bodi čast in hvala večna
 Tvoj'mu Stvarniku, Bogu!

Ti si solnce, serca greješ
 Od ljubezni, ktero seješ;
 Ti si luna razsvetljena
 Od svetlobe vsih nebés.

Lil'ja, roža si cveteča,
 Naj prijetnejši dišeča,
 Si brez madeža, vsa čista,
 Polna ljubeznjivosti.

Kar še dela ljubeznjivo,
 In Gospodu dopadljivo,
 Te je Tvoja prelepota,
 Polna vse ponižnosti.

O Marija, Bogu draga!
 Nam pa sladka, mila, blaga!
 Kakor ljubiš svoj'ga Sina,
 Bodi milostljiva nam.

Obség.

Deviška čistost.

	Stran
Vrednost in lepota deviške čistosti . . .	3
Pomočki, deviško čistost ohraniti.	
Molitev	13
Sveto obhajilo	14
Zatajevanje	14
Samotnost	16
Grešne priložnosti se varovati . . .	19
Le samega Boga iskati	21
Kako naj bogoljubna devica vsa Božja bo	23
Molitev	34
Zakrament svete pokore	35
Nekoliko od sv. obhajila	39

Pogostno sveto obhajilo	41
Zavernitev nekterih ugovorov zoper pogostno sv. obhajilo	43
Opominovanje k pogostnemu obhajilu	48
Od duhovnega obhajila	50
Vsakdanja prošnja za odpušenje vsih ne- hvaležnost, ktere se Jezusu v naj sve- tejšem zakramentu godé	53
Obiskovanje Jezusa v naj svetejšem za- kramentu	55
Molitev pred svetim rešnjim Telesom	61
Litanije presvetega rešnjega Telesa	64
Jutranja molitev	73
Božje čednosti. Dejanje vere	75
Dejanje upanja	76
Dejanje ljubezni	77
Večerna molitev	79
Kako med sv. mašo Kristusovo terpljenje premišljevati	83

Navadne molitve.

Perva sveta maša	87
Napeljevanje, Kristusovo terpljenje vsako uro po dnevu zaslužljivo premišljevati	116

	Stran
Druga sveta maša	118
Spovedne molitve	133
Obhajilne molitve	147
Lavretanske litanije	160
Sveti križev pot	169

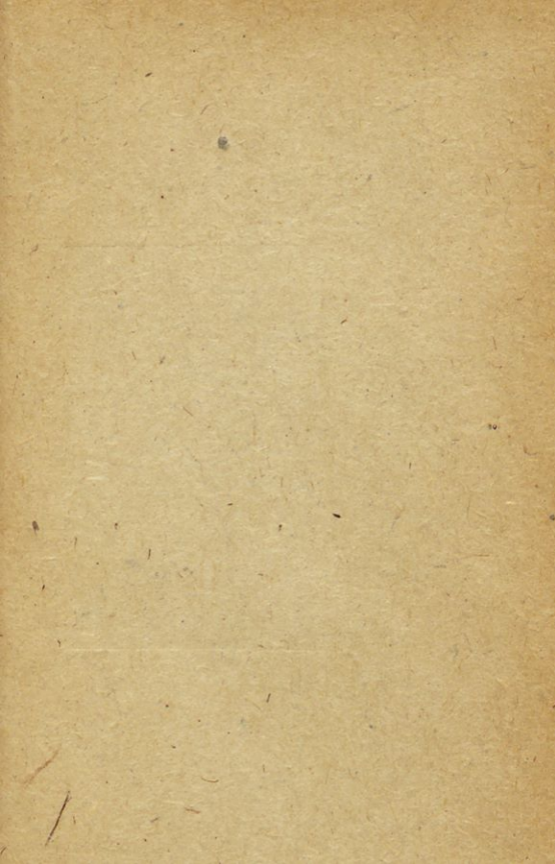
Razne molitve.

Ponovljenje kerstne obljube	198
Molitev za gnado Božjo	199
Molitev za duhá prave pobožnosti	201
Molitev za duhá zatajevanja	201
Molitev za ljubezen do Bogá in do bližnjega	202
Molitev za dar ponižnosti	204
Molitev k Jezusu in Mariji za ohranjenje nedolžnosti	205
Spomni se, o premila Devica	211
Molitev v zadobljenje Marijinega varstva	212
Zdihljaj k Materi Božji v kateri koli skušnjavi	212
Molitev v čast svetemu Alojziju	213
Molitev za duše v vicah	214

Svete pesmi.

	Stran
Ljubezen do Marije	217
Slava Marije	218
Lepota Marije	219

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000422058

